

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

skolelyn

Sølvsnoeren

Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

55. årg.

Januar-februar 1965

Nr. 1

En dør går op

Velkomsttale til elevholdet februar-juni 1965

Af forstander *Poul Jeppesen.*

»En dør går op« er titlen på en bog, der fortæller om, hvorledes en mand og en gerning fandt hinanden — til uendelig stor velsignelse for H. P. Børresen selv og for det folk, han virkede iblandt, santalerne. Det er altid spændende, hvad der er bag en lukket dør. En dør er gået op for alle de elever, der i dag er mødt på Fårevejle Højskole. Det har været os en stor glæde at slå døren op på vid gab og sige: Velkommen! Vi ønsker, at De må befinde Dem vel, og at De må kunne sige, når dette ophold er forbi: »Vi fik lukket døren op til noget, som gjorde vort liv rigere«.

Før døren gik op her i dag, er der gået noget forud. De har banket på denne dør. De har ønsket at komme her. Det er ikke enhver dør, man banker på, der bliver lukket op. Døren her gjorde det. Det begyndte med, at De havde hørt eller læst noget om denne skole. Så kom der en forespørgsel. Det har været meget lærerigt for mig at iagttage, hvordan de første små bank på døren ind til denne skole

har været. Nogle kom ikke selv. Mor eller far ringede eller skrev: »Vi har en datter, som gerne vil være sygeplejerske, og vi vil meget gerne, om hun må begynde på Fårevejle Højskole«. Her slog omsorgen for datteren igennem. Man mærkede hjertevarmen! Andre kom med deres egen banken. Nogle tøvende, forsigtigt: »Er der plads? Er jeg gammel nok? Har jeg tilstrækkelige forkundskaber?«. Andre bankede frimodigt. Kort og godt: »Må vi få en skoleplan tilsendt?«. For nogles vedkommende kunne man ikke være i tvivl om, at det var dem en hjertesag at komme her. I hvert fald var brevet skrevet med rødt(!)

Måden er ikke afgørende, selv om den i nogen grad røber den vordende elev. Hovedsagen er, at man netop ønskede at være her. En dør gik op. Hoveddøren åbnede sig.

Kommet vel indenfor hoveddøren bliver man straks klar over, at der er mange mindre døre, som også skal åbnes. Nøglen til disse døre beror dels hos lærerne, dels hos kammeraterne, men også hos Dem selv. Jeg tror, at udbyttet af disse fem måneder for en stor del afhænger af evnen til at ville lade sig lukke op, så det, læreren har at give, må blive modtaget med et åbent sind. Det åbne sind er det sind, der kan undre sig. De skal høre meget om det menneskelige legeme. Bag de mange svære navne, De skal lære i denne forbindelse, må De ikke glemme at undre Dem over Guds vidunderligste skaberværk. Den første biologitime, jeg overværede på det seminarium, hvor jeg gik, var uforglemmelig, fordi læreren fint og alvorligt bad os huske på, at det skelet, vi skulle arbejde med, husede en sjæl. Respekten for det faglige skal forenes med ærbødigheden for sjælen og det menneskelige sinds muligheder. Jeg ønsker Dem sindets åbenhed overfor de fag, som De nu for alvor skal lære at kende.

Vordende sygeplejeelever skal rustes til at møde det hele menneske: det raske menneske, det syge menneske og mennesket med dets utallige problemer. De vil komme til at møde mennesker i en periode, hvor det ofte er ude af balance. Hvor velgørende i en sådan tid at møde et medmenneske, som ikke alene kan sit fag, men også har sindets åbenhed til at lytte, til at forstå, og som har et ord, der kan opmuntre, trøste og styrke. Det sidste er et stort forlangende — måske for stort.

Til denne udrustning hører ikke blot en god sygeplejemæssig uddannelse, men også en orientering på andre områder.

Derfor vil De i samfundslæretimerne og i historietimerne blive orienteret om de vilkår på godt og ondt, vort samfund byder det enkelte menneske og folket som helhed. »Kun den, i hvem fortiden er stuvet op, har ballast ind i fremtiden«, siger Johs. V. Jensen.

I litteraturtimerne vil De møde en verden af åndelig rigdom, De vil høre om det menneskelige sind, når det udfolder sig finest og hæsligst og lære at være på vagt overfor det, digterne gør ved os.

Alt det, som nu er nævnt, skal rækkes af lærerne. Det er vor opgave og det, skolen skal stå for. Dette arbejde lykkes, hvor lærernes evne til at give, mødes med elevernes trang til at modtage. Der bliver der højskole! Der vil mangle noget i billedet, hvis det kun bliver fremhævet, hvad lærerne skal række Dem. Der er noget, som meget stærkt skal siges. Det er elevernes muligheder for at præge skolen, sådan som det kan udfolde sig i kammeratskabslivet, og sådan som det kan vise sig i det præg, som er over netop dette hold.

Der mangler et meget afgørende træk i billedet, hvis der kun tales om de døre, som lærerne, kammeraterne og den enkelte kan lukke op. Dette træk skal ikke forties. Guds muligheder er de største. I Johs. Åbenbaring 3,20 står: »Se, jeg står for døren og banker«. — Ingen dør er vigtigere at få lukket op end hjertets dør. Kun een har nøglen til det dybeste i en menneskesjæl. Vi vil gerne pege på den Herre, som alene kan tilfredsstille hjertets dybeste behov.

*Jeg hjertets dør vil åbne dig,
o, Jesus, drag dog ind til mig!
Ja, ved din nåde lad det ske,
at jeg din kærlighed må se.*

FRA SKOLEN

Der er sket meget siden sidst. Trods ferie i januar har der fundet fire meget væsentlige begivenheder sted her på skolen.

Den 9. december havde vi vor traditionelle advents- og korshærsaften, hvor forstander Jens Nørgård fra Diakonhøjskolen i Århus talte om »Hverdagens diakoni«; hvor der blev lyttet — vel fordi, at det, der blev sagt, i høj grad kom os alle ved. Det var et livsnært foredrag om den enkeltes ansvar overfor næsten midt i hverdagen. Den festlige og fornøjelige bortlodning af de fyldte kurve og auktionen over pakkerne med smør, ost og kaffe indbragte i alt 1250 kr. — et meget fint resultat.

Den 18. december samledes vi til jule- og afslutningsfest i foredragssalen, men denne gang uden pastor Hansens; det var en underlig fornemmelse. Vi prøvede at gøre vort bedste, men følte i høj grad, at der ligesom manglede noget. Pastor Hansens har jo altid haft en særlig evne til at sprede fest omkring sig.

Frøken Frederiksen læste »Den fjerde Vismand«, og Bent Davidsen gav eleverne skolens afskedshilsen og prøvede i denne på at besvare spørgsmålene: — Hvad har vi fået ud af disse fem måneder? — Hvad har vi oplevet? — Det er højskolens sigte at give eleverne en *oplevelse*, d.v.s. glemme sig selv, glemme fagene og møde livet og få respekt for mennesket. Højskolen er ikke bange for påvirkning,

for alt ægger til stillingtagen. Vi prøver at vise hen til ham, der er livet; lyt derfor til Livets Herre.

Annny Christensen overrakte på holdets vegne en dejlig gave til skolen, nemlig en stor gong-gong, som skulle afløse den gamle. Den hænger nu i passagen og ser flot ud og skal nok blive brugt hver dag. Det var en god gaveidé! Tak!

Mange elever havde ordet for at sige tak: *Bodil Christensen*, som allerhelst ville sige på *gensyn* og ikke farvel, *Birgit Nielsen* takkede særligt for den ånd og det samarbejde, som prægede skolen her. Også *Inge Olsen*, *Ragnhild Strand*, *Annelise Stampe*, *Hanne Laursen* og *Gudrun Andersen* takkede på deres holds vegne. *Karen Vesterager* rettede en særlig tak til »Mikkel« og *Ruth Frøjk* takkede lærerne og kammeraterne ved blandt andet at sige: »Vi kom med megen viden under armen, nu rejser vi med den i hovedet«, og hun pointerede, at højskolen havde været et hjem for eleverne både søndag og hverdag.

»Mikkel« sluttede med andagt og ønskede for os alle, at vi måtte holde jul i Jesu navn.

Næste morgen tog vi afsked med hinanden, og her blev som altid på sådan en dag så mærkeligt og tomt.

Den 5. januar kom så flyttevognene med forstander Jeppesens ting; de selv var kommet hertil sent aftenen forud. Forstander Jeppesen og deres fem børn har fået et dejligt hjem i den nyistandsatte forstanderlejlighed. I resten af januar måned har der været uendelig meget for dem at sætte sig ind i og vænne sig til i den nye gerning og i det store hus.

Den 15. januar var skolens bestyrelse her til bestyrelsesmøde, og provst Agger bød forstanderparret velkommen på bestyrelsens og skolens vegne. Også lærerstaben har på et senere tidspunkt budt familien Jeppesen velkommen, og vi glæder os til samarbejdet i tiden fremover.

Lærerstaben har holdt ferie indenlands allesammen denne gang og samledes i månedens slutning til de sidste forberedelser.

Og så den 1. februar strømmede 102 nye elever ind ad skolens døre, (to sendte afbud umiddelbart forinden, og en blev blot væk), og for første gang stod forstander Jeppesen på katederet i foredrags-salen for at byde et nyt elevhold velkommen. Herom kan man læse andetsteds i bladet.

Den første uge er nu gået, og mange af eleverne synes, at dagene er fløjet af sted; i aften holder vi »fælles fødselsdagsfest« som sædvanligt, og den skal nok ryste os godt sammen.

Samtidig med at vi nu koncentrerer os om det nye elevhold, som virker glad og oplagt, tænker vi meget på det hold, der lige er rejst og glæder os over, at så mange slap vel igennem »porten«; vi ønsker alt godt fremover, og jeg siger tak her specielt for alle brevene, jeg modtog først i januar.

A. P.

Henrik (8 år), Sigrid Jeppesen, Poul Jeppesen, Arne (14 år), Inger (15 år), Kristian (12 år). — Kirsten (19 år) er ikke hjemme.

Velkommen

December-nummeret af »Sølvsnoren« var ganske naturligt præget af afsked med forstander Hansens, men der var også en omtale af skolens nye forstanderpar, Sigrid og Poul Jeppesen.

Nu er det nye forstanderpar flyttet ind på Fårevejle Højskole og er ved at være klar til at modtage det første elevhold.

Derfor må det være naturligt, at vi »gamle« elever her i »Sølvsnoren« byder forstander Jeppesen og frue et hjerteligt velkommen til Fårevejle Højskole.

Vi ønsker lykke og velsignelse over gerningen på F. H. Vi håber, at det gode samarbejde, der har været på skolen gennem årene, må fortsætte til gavn for skolens gerning.

Vi gamle elever står fortsat bag gerningen på F. H. og ønsker lykke til for de nye, for de, der blev på skolen, og for de der rejste.

På elevforeningens vegne

Aage H. Lund.

TAK

Fra lærerstaben skal lyde en varm tak for mange, gode julebreve og julehilsener. De må nøjes med en tak ad denne vej, selv om hver eneste hilsen fortjente en mere personlig tak.

Lærerstaben.

En tak

En hjertelig tak til alle de mange, der glædede mig på min 60-års fødselsdag i januar. Jeg fik en helt uforglemmelig dejlig dag; så megen godhed strømmede mig imøde fra alle sider, at jeg blev helt beskæmmet.

En stor tak til Fårevejle Højskole for et dejligt sæt kaffekande, flødekande, sukkerskål og varmtvandskande af tin — et længe nærret ønske, som nu gik i opfyldelse. En lige så stor tak til efterårsholdet 1964 for den dejlige bog, som jeg glæder mig meget til at læse; jeg holder meget af rejsebeskrivelser. Og så tak for telegrammer og breve — alt var med til at gøre dagen meget festlig for mig. Tak!

A. P.

Fest og hverdag

Der burde have stået i decembernummeret, at frøken Pade den 26. januar ville runde de 60 år. Havde det stået der, ville posten have haft endnu mere travlt, end han havde. Dagen blev ikke glemmt. Flaget gik til tops på skolens flagstang tidligt om morgenen. Alle kappedes om at sige fødselaren tak for dygtigt, energisk og trofast arbejde for Fårevejle Højskole.

Der festedes, men 1. februar var frk. Pade igen i arbejdstøjet for fra første færd at tage sig af det nye hold. Vi ønsker held og lykke ikke alene med dette hold, men med mange flere i de kommende år.

Lizzie Jensen

Vi har her på skolen fået det sørgelige budskab, at en af vore gamle elever er død. Det er Lizzi Jensen fra efterårsholdet 1960.

Vi husker Lizzie Jensen som en flittig og samvittighedsfuld elev med et følsomt sind og en stilfærdig og velvillig indstilling.

I et smukt brev til skolen fortæller Lizzi Jensens far om hendes uddannelse og hendes sidste svære tid. Lizzi Jensen begyndte som sygeplejeelev i Slagelse, men blev i maj 1962 angrebet af en kraftig sukkersyge og var bevidstløs i 1½ døgn. Hun måtte opgive sygeplejergningen, hvad der slog hende helt ud. Hun var en tid defektricelev i Skelskør. Sygdommen slog hende flere gange ned, og den 11. november 1964 døde hun.

Vi vil gerne i »Sølvsnoren« give udtryk for vor dybeste medfølelse med Lizzis forældre, der sidder tilbage med sorgen og savnet.

I redaktørstolen

Det er ikke så få stole, man skal anbringes i og på, når man kommer til Fårevejle Højskole. Forstanderstolen på kontoret har den egenskab, at den kan dreje helt rundt, og den første tid i den kan nok føles som en karruseltur, men med frk. Borks og lærer Da-

»Sølvsnoren«
redigeres.

vidsens erfaring og rutine som ryggestød er svimmelheden ved at for- tage sig noget.

Talerstolen! — Hvem kan føle sig hjemmevant der? En talerstol skal helst bestiges med følelse af glæde over at måtte have lov til at bringe tilhørerne noget af det, man har på hjerte, men samtidig må det ikke være et sted for aflevering af billige talemåder.

Den tredje stol, der skal udfyldes, er redaktørstolen. Det skal være mig en kær pligt at være med til at holde gamle elever underrettet om, hvad der sker her. Vi har fået et nyt kartoteksskab på kontoret. På en af skufferne vil der komme til at stå: Stof til »Sølvsnoren«. De må hjælpe til, at denne skuffe aldrig bliver tom. Min opgave skulle gerne være at redigere og ikke selv skrive for meget. Velkommen til at fylde skuffen og dermed bidrage til et godt og læseværdigt blad.

P. J.

Til lykke

Sygeplejerske Inger Juhl fra Landshospitalet i Sønderborg, som var elev her i foråret 1961, har i sit julebrev til os skrevet følgende:

»Til foråret skal jeg en lille tur til Finland. Jeg var nemlig en af de 10 heldige sønderjyder, der fik et af Dronning Ingrid's stipendier på 3000 kroner overrakt på Gråsten Slot den 3. december. Til stipendiet knytter sig den forudsætning, at pengene bruges til en studierejse med et kulturelt eller fagligt formål. For mit vedkommende bliver det det faglige, jeg først og fremmest vil studere; men jeg

håber også at komme i kontakt med en del af befolkningen for derigennem at lære noget om Finland.

Dette var en glædelig nyhed at få fra en gammel elev; vi ønsker til lykke og håber, at turen vil give Inger Juhl et rigt udbytte.

Hør kammerater fra foråret 64!

Hvis I vil holde kontakten ved lige med skolen og kammeraterne gennem en vandremappe, så skriv snarest navn og adresse til:

elev *Ruth Worm*, afd. B.

Vejle Amts og Bys Sygehus, Vejle.

Redaktørskifte

Da forstander Hansen rejste, lovede lærer Davidsen at overtage redaktionen af »Sølvsnoren«, indtil en ny forstander var kommet til skolen. Dette løfte har lærer Davidsen indfriet, og vi siger tak for den korte tid i »Redaktørstolen« og byder forstander Jeppesen velkommen som ny redaktør af »Sølvsnoren«.

Vi glæder os fortsat til at høre godt nyt fra skolen.

Aage H. Lund.

N. B. Jeg burde nok have haft en tak med i »Sølvsnoren« til den tidligere redaktør, nuværende sognepræst til Hald-Kærby, for 13 års tjeneste som redaktør. Det fik jeg ikke med, men i håb om, at det alligevel når rette vedkommende, vil jeg gerne takke for arbejdet med »Sølvsnoren« gennem 13 år. Det er en tjeneste, som vi gamle elever sætter stor pris på. Tak for mange interessante numre af elevbladet.

Aa. H. L.

HUSK GIRO NR. 8701

Vi siger mange tak til de mange, der har sendt kontingentet — tak til alle, der har forhøjet beløbet — og tak for de mange hilsener.

Alle, der ikke rigtig føler, at de kan modtage denne tak, bedes finde girokortet frem; hvis det er blevet væk blandt nytårsregningerne, så kan man få et nyt på posthuset.

Det er altså giro 8701, og kontingentet er 10 kroner. — Tak! B. D.

Elevfesten

bliver den 30. maj 1965. — Nærmere i næste nummer.

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)

Formand: *Aage H. Lund*. - Redaktør: *Poul Jeppesen*.

Skolegården

Sølvsnoren

Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

55. årg.

Marts 1965

Nr. 2

F. H.

portrætter

Fhv. boghandler F. SPLIID

Med dette nummer af »Sølvsnoren« begynder en serie, som vil blive kaldt F. H. portrætter. Hensigten er at få gamle og nuværende elever og andre, som på en eller anden måde har tilknytning til F. H., frem, fordi de har oplevelser og erfaringer, som kan være af interesse for bladets læsere. Redaktøren vil være taknemmelig for at få vink om, hvem »den næste« bør være.

— Hvorledes modtog man i sin tid meddelelsen om, at der ville blive oprettet en Indre Missions højskole?

— Hvorledes Lammefjordens spredte beboere og Fårevejle sogns øvrige befolkning reagerede, da det i 1907 rygtedes, at der skulle bygges en Indre Missions højskole på fjorden, kunne jeg ikke vide noget om, da jeg først kom til Fårevejle en ugestid, før højskolen skulle begynde sin virksomhed. Da jeg i de første år havde både „butik“, værksted og bolig på højskolen og desuden var noget af en

„enspænder“-natur, varede det længe, inden jeg kom i kontakt med omegnen. Men den store tilstrømning, ikke alene til højskolens virksomhed, men også til alle offentlige møder, den enorme tilslutning til de første års sociale kursus, trængslen af unge ved højskolens

Boghandler Spliid og frue

julefester m. m., sagde noget om den interesse, skolen var genstand for. Når dertil kommer de mange udtryk for sorg, skuffelse og beklagelse ved forstander Andreassens alt for tidlige afgang i efteråret 1910, forstår man, at højskolen i dens første leveår var omgivet af udpræget velvilje.

— Har De personlige erindringer om højskolens start?

— Forberedelserne var de værste — som han sa'e, drengen. Den kæmpestærke Jens Lisberg (husflidslæreren, biavleren, børnevennen) og jeg brugte flere dage for elevernes ankomst til at bære senge, madrasser, køkkengrej o. m. a. ind i køkkenet og op ad trapperne. Det var ikke egentlig bogbinderarbejde, men noget, der

skulle gøres. Det var mere interessant at være med til at tage mod enkelte elever, som kom en dag eller to for tidligt.

Indvielsesfesten, den 3. november, var en stor oplevelse. Især var jeg betaget af den uniformklædte taler ved aftenmødet. Om jeg da allerede havde hilst på ham, husker jeg ikke; men jeg vidste, han skulle være lærer på højskolen, når han var færdig med militærtjenesten. Jeg ønskede meget, at han og jeg måtte blive venner; det ønske blev opfyldt. Det var C. M. Julin.

De første dage blev forstanderlejligheden brugt som undervisningslokale. Fru Andreassen var meget bedrøvet over, hvad der skete med de ny gulve.

— Hvordan vil De karakterisere de forskellige epoker i højskolens historie?

— Den bemærkelsesværdige forskel på højskolens forstandere gennem de snart 60 år berettiger til at betegne hver enkelt forstanders „regeringstid“ som en særskilt og særpræget periode. At påpege de enkelte perioders ejendommelighed formår jeg dog ikke; men at egne „studier“ af disse personligheters mærkbare egenskaber har betydet meget for min „skjulte tilværelse“ er ganske sikkert. Som særlige epoker i højskolens historie må nævnes de to verdenskrige,

idet de begge havde indflydelse på skolens forhold. Det bliver dog for vidtløftigt at komme ind på alt dette.

— Husker De nogle af de store mærkedage i skolens historie?

— For enhver, der levede med i højskolens problemer, blev de foran nævnte forstanderiskifter til virkelige mærkedage, idet de skabte både vemod og spænding. To dødsfald i henholdsvis 1923 og 1924 kan også betegnes som mærkedage. Der blev dyb sorg i manges sind, da budskabet kom, at fru Christine Julin var død. At ingeniør Benzens død året efter også nævnes her skyldes, at han døde på skolen ved en jubilæumsfest i anledning af 50-årsdagen for fuldførelsen af hans manddomsværk, Audebodæmnings opfyldning. Uden dette værk ville der ikke i dag have stået en højskole på Lammefjorden.

Så er der begge højskolens egne jubilæumsdage, 1932 og 1957, to mindeværdige højtidsdage. Og forud for sidstnævnte havde vi i december 1946 højskolens frigivelse. „De fem onde år“ var for højskolen blevet til mere end seks år, fordi skolen blev beslægtet „til andet formål“. Højskolens genåbning i maj 1947 med Jørgen Jensen som forstander var en lykkelig dag, idet vi da igen kunne se og tale med unge elever. Desværre oplevede højskolen og vi atter en skuffelse; der kom for få elever, der måtte igen ske en forandring. En udpræget mærkedag i skolens historie blev det i 1951, da skolen blev omdannet til sygeplejeforskole. Til forstander valgtes pastor Karl Robert Hansen, Blomgrens søstersøn. Også forstander Hansens afskedsfest i november 1964 og den ny forstander, Poul Jeppesens, første offentlige møde i februar 1965 må med, selv om det hører til den nyere „historie“.

— Hvad har højskolen betydet for Dem og Deres hjem?

— Det er svært at gøre rede for, hvad højskolen har betydet for os og vort hjem. At vore fire piger blev elever på skolen, knyttede os jo endnu nærmere til den. Skulle vi have forladt egnen her, ville vi sikkert have savnet skolen meget. Personligt venskab har altid sin betydning, og vor forbindelse med skolens forstandere og lærere blev i de fleste tilfælde til venskab. Vore korte (alt for korte) samtaler med elever har også haft en gavnlig betydning for os; desværre var der forhold, som forhindrede os i at komme i nærmere forbindelse med dem.

— Hvad kan højskolen i dag gøre for at præge sognet?

— Efter at Fårevejle Højskole er omdannet til fagskole, kan vi herved i byen skønne, at elever og lærere deroppe ikke holder ferie til daglig. Tid og kræfter er samlet om det faglige arbejde. De sparsomt tildelte pauser må udnyttes til fornøden hvile og opsamling af nye kræfter. Det er de offentlige møder, der er højskolens åbne dør ud til sognet — og videre ud. Dog synes det at være samme kreds, der stadig slutter op om disse møder. Offentlige møder udenfor skolens område med foredrag om aktuelle emner, afholdt af skolens for-

stander og lærere i sognets samlingslokaler, ville måske skabe kontakt med et større udsnit af sognets beboere.

— Et fremtidsønske for højskolen?

— At højskolen gennem mange år må få lykke til at få de unge elevvers tjenersind til at blive drivkraften i deres fremtidsgerning.

P. J.

PRØVELSE eller FRISTELSE

Af skolepsykolog H. H e g e l u n d

Udgangspunktet er sidste søndags evangelium om Jesus, der af Anden blev ført ud i ørkenen for at fristes af djævelen og ordet fra Hebræerbrevet, kap 4, vers 15: „Thi vi har ikke en ypperstepræst, som ikke kan have medlidenhed med vore skrøbeligheder, men en sådan, som er fristet i alle ting i lighed med os, dog uden synd!“

Jeg har fundet hjælp til at klare problemerne to steder.

A. Hos min tidligere biskop, professor N. M. Plum, i hans tykke dogmatik, hvor han fastslår:

1) at ordet friste på græsk betyder både at prøve og at friste. Gud prøver. Djævelen frister. Om en situation bliver en prøvelse eller en fristelse kan ikke afgøres, for resultatet foreligger,

2) at den egentlige fristelse beror på, at den fristede allerede er faldet.

B. Hos min konfirmationspræst, C. Keiding, i et stykke i Kristeligt Dagblad, hvor han skriver:

1) Det er Guds billedet i os, dette at vi kan sige nej og ja.

2) Man kan sige, at det er den store risiko ved at være menneske, at man skal vælge, man skal sige ja og nej, og at man skal blive ved med det hele livet igennem. Man kan også sige, at det er den store ære ved at være menneske, det er det, hvorved noget hos os kommer til at ligne noget hos Gud.

Jeg har som teolog aldrig kunnet forlige mig med tanken om en forudbestemmelse, prædestination, hverken til frelse eller fortabelse. Desværre var jeg så uheldig ved min embedseksamen at komme op i spørgsmålet prædestination hos professor S. Holm. Jeg fik at vide, at jeg var et stædigt bæst, fordi jeg ikke ville gå ind på tanken om en ganske vilkårlig Gud. — Menneskets fri vilje er noget centralt både teologisk, psykologisk og folkeligt.

Psykologisk set understreger svenskeren Torsten Husén, at mennesket har en enestående evne til at tilpasse sig forskellige miljøer og krav. Der er imidlertid en gruppe af børn, som af forskellige årsager ikke er i stand til at klare kravene, og så bliver deres handlingsfrihed mere og mere indskrænket. I sidste instans kan de kun drive

med strømmen, og al æresfølelse er borte. Selv større straffe og ubehag formår ikke at bringe dem på rette vej. Deres handlinger bliver mere og mere stereotype og måske asociale.

Professor Th. Sigsgård har foreslået en behandling, hvor man foretager mindre ændringer og iagttager deres virkning. Jeg bruger at have sådanne børn til en række timer, hvor der arbejdes med de fag, som volder besvær, og hvor vi taler om effektive arbejdsmetoder, men samtidig snakker personlige problemer igennem; altså en blanding af undervisning og terapi, hvis formål er at få børnene til at gå ind under et ansvar. I dette arbejde er det vigtigt at få børnene til at blive klar over, hvilket mål, de gerne vil nå. En vil f. eks. gerne være bankmand, så må han forstå, at han må sætte noget ind for at få en realeksamen.

Psykologien taler i dag meget om behov. Vi er bestemt af bl. a. 1) behov for mad, 2) behov for tryghed og 3) behov for magt og selvstændighed. Det ses, hvorledes djævelen, der frister Jesus, røber indgående kendskab til behovspsykologien; men Jesus vidste noget om, at der er højere behov.

Netop disse højere — overordnede — behov må forstærkes hos vore børn, og så skabes der samtidig mulighed for større handlefrihed.

FRA SKOLEN

Mon ikke det er den jævne hverdag, der har den største betydning, når udbyttet af et højskoleophold skal gøres op? Hvis det er tilfældet, burde disse jævne hverdage have den længste og grundigste omtale, når der skal skrives fra skolen. Imidlertid går det let sådan, at det ekstraordinære, som måske betyder mindst, alligevel på en egen stærk måde stjæler billeder og kommer til at fylde mest i bevidstheden. Resultatet af hverdagens grå slid viser sig først på langt sigt. Det ekstraordinære prenter sig ofte stærkt og voldsomt i sindet, giver øjeblikkelige resultater. Vel vidende, at sådan forholder det sig, skal jeg i det følgende fortælle lidt om, hvad vi — siden sidst — har oplevet.

Ved det første offentlige møde havde vi Haslev Højskoles nye forstander, J. Kr. Krarup, som taler. Fru Krarup, forhen lærerinde ved skolen her, var på hjemmebane, og forstander Krarup gav os en meget lodig og interessant aften, hvor emnet: „Historien lever i salmebogen“ på en meget kyndig og fængslende måde blev behandlet. Ved samværet i spisesalen gav forstander Krarup os glimt fra skolebyen Haslev. Sognepræst Wiberg, Fårevejle, glædede de nye ved skolen ved i hjertelige ord at byde dem velkomne til sognet.

Ved fastelavnsmødet i gymnastiksalen havde hornorkestret fra Hørve fået tildelt en time til underholdning, og de benyttede denne

time på fineste måde og til alles tilfredshed. Orkestret med dets dygtige og sympatiske dirigent skal have tak, fordi de mødte med et program, som formåede at glæde alle. Jeg talte, og pastor Hansens efterfølger som kredsformand for KFUM og KFUK, diakon Christensen, Hørve, sluttede aftenen.

„Prøvelse eller fristelse“ var det emne, som skolepsykolog Helge Hegelund, Næstved, behandlede ved det offentlige møde i marts måned, og som er omtalt udførligt andet sted i bladet.

Vore egne elever kan give en festlig aften. Det beviste C-holdet ved dygtigt og charmerende at læse „Aprilsnarrene“.

Fredag den 19. marts kl. 6,30 holdt tre store busser i gården. Klokkeren et om natten holdt de der igen. De mellemliggende timer blev benyttet til undervisning på anden måde, idet vi tilbragte tiden i København og så mangt og meget. Af særlig interesse for vorde sygeplejersker var besøget i „De gamles By“ og på åndssvagecentret „Lillemosegård“. Da „Det kongelige Teater“ ikke havde billetter nok til os, sluttede vi den lange dag med at se den meget lange film „Borte med blæsten“.

Eleverne var dog ikke mere medtagne den næste dag, end de vågne og meget nærværende kunne lytte til et meget levende og meget givende foredrag af Tage Albertsen.

Skemamæssigt kører vi efter et system, der deler de fem måneder op i tre dele. Første skema er vi færdig med nu. Ikke mindst i hverdagens arbejde lærer vi eleverne at kende og kommer til at holde af dem. De har indtil nu lønnet os ved interesseret arbejde og eksemplarisk opførsel. Derved er dagene blevet de rige hverdage. **P. J.**

FORÅRSHOLDET 1965

Andersen, Karen, Høve pr. Dalmose.	Gjesing, Karin, Holbæk J.
Andersen, Margit, Ullerslev.	Grosing, Lorna, Holte.
Andreasen, Dania, Thorshavn.	Hansen, Kirsten Selchau, Roskilde.
Berthelsen, Elisabeth Bøg, Sønderbjerg pr. Uglev.	Hansen, Ulla Rolsted, Høve pr. Dalmose.
Bjerregrav, Hanne, Herning.	Hertz, Vibeke, Nakskov.
Bladt, Inge Marie, Mindebjerg pr. Kirke Hørup.	Holm, Kirsten, Lønborg.
Caspersen, Elly, Tvis.	Holm, Martha, Under Skoven, Skovsgård.
Christensen, Bitten, Fredericia.	Holm, Sigrid, Haderslev.
Christoffersen, Anne, Ålsgårde.	Houe, Grethe, Hygum pr. Klinkby.
Damtoft, Marie, Svenstrup pr. Vinderup.	Huss, Anna Marie, Volstrup.
Duus, Vibeke, Ulkebøl.	Hvas, Anna Marie, Fåre.
Dixen, Sigrid, Refsø pr. Sommersted.	Hvas, Kirsten, Harboøre.
Ellegård, Anni, Korinth.	Jakobsen, Iris, Viborg.
Fisker, Karen Bjelke, Overlade.	Jensen, Alise, Mygdal pr. Hjørring.
Fog, Ase, Fårup pr. Jelling.	Jensen, Bodil Brændgård, Vandborg pr. Bonnet.

- Jensen, Gerda Flansmose, Humlum.
 Jensen, Ingrid Rosenbech, Arre pr. Varde.
 Jensen, Karen, Finderup.
 Jensen, Karen Elisabeth, Bording.
 Jensen, Karen Kirstine, Frederikssund.
 Jensen, Karen-Marie Krosgård, Hørve.
 Jensen, Kirsten Schou, Hvidovre.
 Jensen, Maren Elisabeth, Husby pr. Ulfborg.
 Jensen, Mona, Ulstrupgård pr. Løkken.
 Jespersen, Inger Runge, Lifstrup.
 Joensen, Eydna, Andefjord.
 Johannesen, Mary Birthe, Ørbæk.
 Johnson, Gerda, Højmark pr. Lem.
 Justesen, Gerda, Al pr. Vinderup.
 Jørgensen, Hanne, Kirke Såby pr. Hvalsø.
 Jørgensen, Inge, Vanløse.
 Kjar, Else-Merete, Hvidovre.
 Koch, Laila, Gørløse.
 Kristensen, Birthe, Herning.
 Kristiansen, Anne-Grethe, Sdr. Felding.
 Langer, Ane-Marie, Harboøre.
 Larsen, Grethe Lillian, Ølsemagle pr. Lille Skensved.
 Larsen, Kirsten, København.
 Larsen, Ruth Bodil, Hundested.
 Laugesen, Margit, Aulum.
 Madsen, Inge Kirstine, Nr. Nisum.
 Madsen, Kirsten, Eltang.
 Madsen, Ruth Margit, Troelstrup pr. Haslev.
 Madsen, Ulla Hildeborg, København.
 Madsen, Vibeke Bøjlund, Århus.
 Michelsen, Norma, Ølstykke.
 Mortensen, Hanne Lis, Lille Skensved.
 Mortensen, Sonja, Stouby.
 Mose, Hanne, Hvidovre.
 Møller, Ina Ravnkilde, Ålborg.
 Nielsen, Anne Marie, Nakskov.
 Nielsen, Annelise Hildebrandt, Roskilde.
 Nielsen, Britta, Kloster pr. Ringkøbing.
 Nielsen, Hanne Kathrine, Ålborg.
 Nielsen, Inge Birgit, Tarm.
 Nilsson, Bodil, Helsingborg.
 Ockens, Martha, Arrild.
 Oddershede, Lene, Frederiksværk.
 Olesen, Betty, Flynder.
 Olesen, Karen Kaldahl, Gjurup pr. Hjørring.
 Olsen, Britta, Strib.
 Olsen, Ulla Birgitte, Sandved.
 Ostersen, Ruth, Stauning pr. Skjern.
 Pedersen, Anna-Lise, Tved.
 Pedersen, Birgit, København.
 Pedersen, Birgit Elsebet, Nørreskov pr. Rødby.
 Pedersen, Conni, Karup.
 Pedersen, Jonna, Sejerslev pr. Nykøbing M.
 Pedersen, Margit Irene, Stenshøj pr. Nexø.
 Petersen, Inge Rigmor, Krummerup pr. Fuglebjerg.
 Petersen, Kirsten, Roost pr. Arrild.
 Petersen, Lene, Brønshøj.
 Rasmussen, Poula, Liseleje.
 Recke, Mimi von der, Ålsgårde.
 Sell, Lone, Kgs. Lyngby.
 Stokbæk, Kjestine, Hessellund pr. Roager.
 Strandby, Karen, Vonsild.
 Sørensen, Annegrethe, Døstrup.
 Sørensen, Bodil Skytte, Hellerup.
 Sørensen, Eva, Overviskum pr. Ørum.
 Thuesen, Bente, Ålborg.
 Thygesen, Kirsten Elisabeth, Gedsted.
 Toft, Elly, Bysted pr. Durup.
 Tøvik, Randi, Øydegård, Nordmøre, Norge.
 Vestergård, Margit, Tarm.
 Ørngart, Mimi, Ålborg.
 Østermark, Birgit, Slagelse.

Adresseforandringer

- S 11 Judith Nielsen, c/o Anders Johansen, Vester Hassing.
 S 21 Inger Møller, Lersø Parkallé 28, D. I. Kbh. Ø.
 32-33 Knud Vesterdahl, Vognserup, Regstrup.
 51-52 Dagny Bystrup, c/o Lars Bystrup, Havbo Jyll.

- S 52 Anna Greta Jensen, Dansgade 6 st., Århus C.
 S 52 Grethe Jensen (f. Pedersen), Ligustervænget 17, Fruens Bøge.
 53-54 Margit Jeppesen (f. Grøntved), Væhrvej, Stensballe, Horsens.
 54-55 Anne-Lise Boserup, Dansk Sygeplejeråds Kollegium,
 Vennelystparken, Århus C.
 54-55 Anna Kirstine Larsen, Væverens Sidevej 3 st., Kærby, Ålborg.
 S 55 Hanne Berg Nielsen, Willemoesgade 62/3, Århus N.
 S 55 Karen Andersen (f. Thomsen), Nybovej 10, Løsning.
 55-56 Alice Hermansen (f. Nielsen), Skellebjerg.
 55-56 Anne B. Voetmann Rasmussen, Sejling, Skægkær.
 S 56 Asta Højgård (f. Jensen), Vinkelvej 3, Åbybro.
 56-57 Kaja Gundersen, Sømarksvej 3, Hellerup.
 56-57 Gudrun Kjærgård Jørgensen (f. Andersen), Egebakke 8,
 Stenløse, Sankt Klemens.
 S 57 Anna M. Filskov, Ewaldsvej 23, Silkeborg.
 57-58 Esther Clausen (f. Nielsen), Fjølstervang by, Kibæk.
 57-58 Ulla Marker, »Enghave«, Pedersker.
 E 58 Hanne Larsen (f. Johansen), Rojumvej 62, Sønderborg.
 F 59 Gerda Kristensen, Fredsø, Vils, Mors.
 E 60 Rita Hansen, Nyvej 2, Fensmark, Holme-Olstrup.
 E 60 Bertha Isaksen (f. Andersen), Thorup strand, Fjerritselv.
 E 60 Birthe Mortensen, Kommunehospitalet, Ålborg.
 E 60 Aase Simonsen, Heggélunds Allé 16, Glostrup.
 E 60 Inge Rieck Vad (f. Christiansen), Sundevedsgade 11 A — I th.,
 København V.
 F 61 Ingrid Mouridsen, Finderup, Skjern.
 F 61 Kirsten Nielsen, Timring, Vibbjerg.
 F 61 Lisbeth Nørlem (f. Nielsen), Hvornum, Hobro.
 F 61 Else Marie Ærtebjerg, Søndergårdsvej 50, Søborg.
 E 61 Gerda Hummelshøj, Statshospitalet, Viborg.
 E 61 Karen Linneberg, Al, Vinderup.
 F 62 Inge Hougesen, c/o herr A. Back, Fuglebakken 89, Randers.
 E 62 Ingelise Klitgård Jensen (f. Wulff Jørgensen), Kildegården,
 Østergårds Mark, Nibe.
 E 662 Mary-Ann Birch Jensen, Gl. Kærvej 10, Ålborg.
 E 62 Sonja Kjærgård-Clausen, Vestergade 100, Odense.
 E 62 Elsa Ruth Larsen, Vandtårnsvej 5, lejlighed 2, Birkerød.
 E 62 Kirsten Lise, Sundby Hospital, København S.

ELEVSTÆVNET

Elevstævnet d. 30. maj 1965 er nu i store træk fastlagt. Der bliver gudstjeneste i Fårevejle kl. 10 ved sognepresten. Kl. 14 taler sognepræst C. Jessen, Skelskør. Om aftenen reciterer fru Grete Tønnesen, Odense.

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)
 Formand: Aage H. Lund. - Redaktør: Poul Jeppesen.

Søborg

Sølvsnoeren
Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

55. årg.   Maj 1965   Nr. 3

F. H.
portrætter

Missionær AAGE H. LUND,
formand for F. H.'s elevforening.

Aage H. Lund, f. 3.-3.-1913 i Søborg. Uddannet som snedker. Elev på F. H. 1937/38. — Antaget som missionær i 1943. Har virket i Assens 1943—49, Næstved 1949—59. Siden 1959 i Vejle.

- Hvornår var De elev på Fårevejle Højskole?
- Jeg kom til Fårevejle Højskole i januar 1938. Jeg hører altså til årgang 37—38. Jeg var dengang snedkersvend og kom på håndværkerafdelingen. Det var i Blomgrens forstandertid.
- Hvilken varig værdi gav dette ophold Dem?
- Det er vel altid vanskeligt at udmønte den varige værdi af f. eks. et højskoleophold. Men jeg kan da sige, at da jeg kom til

skolen, kom jeg som et menneske, der var ny i troen. Gennem opholdet på skolen fik jeg en tilskyndelse til det, der blev min livsgerning. I en samtale med forstander Blomgren gav han mig et godt råd: »Så længe tanken kan holdes på afstand, så gør det; når De ikke længere kan være i fred for den, så kom igen, og så vil jeg hjælpe Dem«. Det var vise ord. Jeg fik ikke ro for dette kald, men jeg forstår i dag, at de 5 år, jeg fik i praktisk arbejde, inden jeg begyndte som missionær i 1943, var med til at forberede gerningen.

— Er der en sammenhæng mellem den livsgerning, De har nu, og det, som højskolen gav Dem?

— Ja, i høj grad. Forstander Blomgrens foredrag var inspirerende, levende og igangsættende. Temaet var efter Grundtvigs digt, hvor han lader Ole Vind på kongens spørgsmål: »Hvad prædiker du om?« svare: »Om, hvad der i min bibel står, om, hvad der sker på jorden«. Begge disse linier lå i højskolens program. Vi lærte noget om, hvad bibelen siger, men også om, hvad der sker på jorden. Vi fik både åndelig og praktisk hjælp til livet. Og begge disse linier må også være i den gerning, der blev min.

— Hvordan er det at være missionær i dag?

— Der er naturligvis forskel på missionærens arbejde i dag og de første missionærers. Dengang tog de ud på lange rejser, arrangerede møder, hvor de kom, og gik selv rundt og indbød.

I dag er det almindeligt, at missionærernes lommebøger er fyldt mange måneder frem i tiden. Mange missionærer bruger megen tid til at arrangere og bliver mere bundet til lokalt arbejde. Hertil kommer sygebesøg og mange gange praktisk hjælp til mennesker.

— Er moderne ungdom lydhør for den forkyndelse, missionæren bringer, og for det livssyn, Indre Mission står for?

— Mon ikke ungdommen til alle tider har følt sig som moderne ungdom? Og nogle var lydhør for den forkyndelse Indre Mission stod for, andre ikke, men jeg tror, at kan ungdommen mærke, at forkynderen står inde for det, han siger, så lyttes der. Jeg er ikke selv fra Indre Missions kredse, men følte mig da som moderne ung, men til trods for det bragte Indre Missions forkyndelse mig til at tro på Gud og til at leve livet.

— Har det, at Fårevejle Højskole i 1951 blev sygeplejehøjskole bevirket, at der ligesom blev to slags elevflokkede i elevforeningen?

— Nej, det synes jeg ikke. Der er ikke mange skoler, der har haft en så omskiftelig tilværelse som Fårevejle, men til trods for det, har der altid stået en trofast elev- og venneflokk bag skolen. Det så vi ved genrejsningen efter krigen. Men vi »gamle« elever fra »før

sygeplejetiden« forstår da til fulde, at »elever fra sygeplejetiden« taler »et andet sprog«, når de drøfter deres højskoletid. Det kan da ikke være andet, for de har jo beskæftiget sig med andet, end vi gjorde. Men vi har det til fælles, at alt det gode, vi modtog og glæder os over, har vi modtaget på det samme sted. Og vi »gamle« elever glæder os over, at der også er andet end faglige problemer, der optager eleverne på Fårevejle Højskole i dag. Vi er så trygge ved den stab af gode lærerkræfter på F. H.

— Er De formand for en elevforening med livskraft, eller er det en hensygnende forening?

— Vi skal mange år tilbage i F. H.s historie for at finde så store elevtal hvert halvår som nu. Derfor skulle man tænke, at der må være stor fremgang i elevtallet. Men fremgangen er alligevel ikke så stor, og det skyldes, at mange af de nuværende elever jo først og fremest kommer på skolen som et led i deres uddannelse. Derfor knytter de måske ikke varig forbindelse til skolen. Andre har, før de kom, været på en anden skole og føler sig måske knyttet dertil. Og endelig kan sygeplejeelever ikke altid regne med at kunne komme til elevmøderne, og det er ikke altid, »Sølvsnoren« når frem på grund af de mange forskellige arbejdssteder. Alt dette gør, at vi mister kontakten med mange af de nuværende elever. Men jeg tror, elevforeningen fortsat har en opgave, og den skal nok vise sig levedygtig.

— Hvilke krav og ønsker har De som gammel elev og som elevforeningsformand til Fårevejle Højskole i den nuværende situation?

— Slet ingen krav! Et sted, man står i gæld til, kan man ikke stille krav til. Men jeg har ønsker. Jeg vil ønske, at alle de unge, der oplever 5 måneder på Fårevejle Højskole, må gå godt rustede ud til den gerning, der bliver deres. At de må være rustede til en barmhjertighedsgerning og forstå, at sjælen i al barmhjertighed er barmhjertighed mod sjælen. Og så vil jeg ønske, at både elever og »staben« på skolen må forstå, at vi er mange »gamle« elever, der står bag gerningen på Fårevejle Højskole — med tak, i tillid og forbøn.

Missionær Aage H. Lund

EFTER PÅSKE

Aftenandagt den 24-4-1965 ved L. F.

I påsken — og ved morgenandagterne før påske — har vi hørt om Jesu lidelse, død og opstandelse. Hørt om! Har vi hørt om det som noget fjernt — fortidigt, os uvedkommende? Har vi tænkt: »Hvis nogen kan få noget ud af det, må de have særlige anlæg for det? Har vi måske følt os uden for, fordi vi syntes, at vi ikke var »rigtige« på alle de områder, der har med tro at gøre?

Måske kunne vi få et klarere syn på alt dette, hvis vi gav os til at undersøge, hvem det var, Jesus kom til og talte til efter sin opstandelse.

Det var til mennesker, der havde indrettet sig uden Ham. De sagde: »Han er død, og vi må behandle Ham som en død«. Og så gik de — kvinderne — ud for at salve Hans døde legeme. Til disse kvinder kom Jesus — altså til mennesker, der havde indrettet sig på, at Han ikke levede.

Og det var til mennesker, der var sikre på, at det hele var en stor skuffelse. »Vi havde håbet, men — —«, sagde de to disciple på vejen til Emmaus. Til dem kom Jesus. Og til den, der åbenlyst og bevidst havde fornægtet Ham — til ham — til Simon Peter, kom Jesus.

Og til den, der forlangte beviser, når de andre sagde: »Vi har set Herren«. Til ham — til Thomas — kom Jesus.

Det ser altså ud til, at Jesus vil komme også til dem, der er indstillet på at leve livet uden Ham, til dem, der synes, at det med Gud, som de prøvede at få fat på, blev en stor skuffelse — til dem, der gang på gang gav store løfter, men svigtede, og til dem, der siger: »Jeg tror ikke på noget af det, før jeg får beviser«.

Mon vi, når vi hører dette, kan sige, at Jesu omsorg især gjaldt mennesker, der havde særlige anlæg for at tro? Er vi, der måske føler os udenfor, ikke netop at finde blandt dem, der her er tale om?

Husker De, at Thomas til sidst faldt på knæ og sagde: »Min Herre og min Gud!«. Kan De ikke — sådan som jeg kan det — undertiden længes efter at kunne sige det samme af et helt hjerte? Hvis De siger: »Jo, somme tider, men hvordan når man dertil, så vil jeg svare: »Vi skal give Gud nogle flere chancer for at finde os«. Det er nemlig ikke — som vi plejer at sige det, Gud, der er blevet borte for os, men os, der er blevet borte fra Gud. Gud tvinger ingen, men han holder aldrig op med at søge og prøver på mangfoldige måder at få os i tale. Gud får mulighed for at tale til os, når vi beder til Ham — også når bønnen er uden ord — når vi læser og hører Hans ord til os og ikke mindst, når Han ved nadverbordet kommer os lige så nær, som Han dengang var sine disciple. Hvis vi

giver Gud lov til at bryde de usynlige mure ned, som vi gemmer os bag, så kan det ske, at vi en dag knæler ned og siger: »Min Herre og min Gud! Gør dig i din nåde til Herre over mit liv!«.

Så hører vi ikke længere om Jesu opstandelse, men vi hører det sagt til os: Jeg lever, og I skal leve!

✠ FRA SKOLEN ✠

Siden sidst — har vi efter elevernes eget ønske fået et elevråd. Det har resulteret i et par gode aftener staben og rådet imellem. Under hyggelige former blev der talt frit ud fra begge sider om, hvad man havde på hjerte. Jeg tror, at rådet på udmærket måde kan fungere både som transformator og lynafleder.

De elever, der bliver på skolen i week-enden, bliver ikke snydt for god, lødig og humørfyldt underholdning — eftersom de på bedste måde selv sørger for den. A- og B-holdet har nu også givet deres bidrag. Ved B-holdets fest var der tillige en meget livlig og indbringende auktion, der gav 640 kr. til kampagnen for sult. Frk. Pade var en utrættelig auktionarius. Især var priserne for lagkage og citronfromage høje, og man sporede den for højskoleelever ikke ukendte form for sult — lækkersult (!).

To gange har ovennævnte elevråd dygtigt og igangsættende stået for fester, som ikke blot var god underholdning, men som også gav kammerater og lærere rig lejlighed til at iagttage, at nye og overraskende sider hos eleverne kom til udfoldelse.

Før påske havde mange af eleverne influenza, og heller ikke lærerstaben gik helt fri, men den daglige undervisning blev gennemført, og alle eleverne kunne tage afsted på en tiltrængt ferie.

2. påskedag prædikede pastor Hansen i Fårevejle kirke og døbte en sønneatter. Min kone og jeg glæder os endnu over et meget inspirerende og opmuntrende besøg af det forhenværende forstanderpar, som på enestående god og kærlig måde har delt ud af deres erfaringer, indvundet gennem 13 års virke på Fårevejle Højskole.

Den første familiefest i de nye omgivelser har vi nu haft, idet nummer tre i børneflokket, Arne, blev konfirmeret den 25. april.

Samhørigheden med den øvrige højskoleverden har givet sig udslag i, at lærer Davidsen deltog i generalforsamlingen for høj- og landbrugsskoler på Dalum Højskole. Frk. Brandenborg, min kone og jeg havde to uforglemmelige dage på Tommerup Højskole, hvor Indre Missions høj- og efterskoler havde årsmøde.

Pastor Hermansen fra Københavns Kirkefond og søster Kitty fra Sct. Lukasstiftelsen har gennem gode foredrag og lysbilleder givet os et rigt indblik i sider af kirkens vidtforegnede arbejde. Også vores

sgnepræst har deltaget i undervisningen gennem to fortrinlige foredrag om Israel.

»Mikkel« har fået bevilget orlov fra 1. september for at kunne deltage i Danmarks Lærerhøjskoles årskursus i dansk og samfundslære. Vi gratulerer!

Velkommen til elev- og sommermødet den 30. maj! På mange måder og ad mange veje har vi i den korte tid, vi har været her, erfaret, at der står en trofast kreds bag denne skole. Må det også vise sig ved denne fest!

P. J.

Elev- og sommermøde

søndag den 30. maj 1965

Igen i år har vi den glæde at indbyde alle gamle elever og venner af skolen til elev- og sommermødet. Programmet er følgende:

- Kl. 8,30: Flaget sættes. Morgenmad. Morgenandagt ved forstanderinde, frk. Annette Pade.
- Kl. 10,00: Gudstjeneste i Fårevejle kirke ved sognepræst B. Wiberg.
- Kl. 12,00: Frokost og kaffe.
- Kl. 14,00: Sognepræst Chr. Jessen, Skelskør, taler. Hvis vejret er godt, bliver mødet i haven. I modsat fald i foredrags-salen. — Elevkoret medvirker.
- Kl. 15,15: Gymnastikopvisning ved skolens elever under ledelse af fru Lis Davidsen.
- Kl. 16,00: Elevforeningens generalforsamling.
- Kl. 17,00: Elevforeningens bestyrelse samles.
- Kl. 18,00: Middagsmad.
- Kl. 19,30: Aftenfest i gymnastiksalen. Fru Grethe Tønnesen, Odense, reciterer. Afslutning ved forstander Poul Jeppesen.

Gamle elever er velkomne allerede lørdag aften, hvor der bliver lejlighed til frit hamvær hos lærere og forstanderen.

Indmeldelse med oplysning om, hvilke måltider man ønsker at deltage i, hå være os i hænde senest fredag den 28. maj. De, som hverken ønsker overnatning, frokost eller middag, behøver ikke at melde sig. For måltider betales: Morgenmad 2 kr., frokost eller middag 3 kr., kaffe 1 kr. — Til overnatning medbringes sengetøj og -linned. Til frokost og/eller middag gerne spisebestik.

Jubilarene får et særligt velkommen. 50-års jubilare er elever fra s. 1915 og v. 1915—16, 40 års fest kan holdes af holdene s. 1925 og v. 1925—26, 25 års jubilæum har de, som var på skole s. 1940 og v. 1940—41, og 10 år er nu gået, siden holdene fra 1955 var elever. Vel mødt. Det vil glæde os at se rigtig mange gamle elever, tidligere medar-

bejdere i skole, køkken, have og landbrug, og alle venner og bekendte af F. H. Vi håber på en god og festlig dag og beder om, at det må blive tilfældet.

Fårevejle Højskoles Elevforening

afholder generalforsamling i forbindelse med elevmødet søndag den 30. maj kl. 16,00.

DAGSORDEN:

- 1: Beretning ved formanden, missionær Age H. Lund.
- 2: Regnskabsafleggelse ved sekretæren og kassereren.
- 3: Bestyrelsesvalg. Følgende afgår efter tur: indremissionær Aage H. Lund, børnehaveforstanderinde, frk. Esther Pedersen og lærerinde frk. Bork, Fårevejle Højskole. Alle er villige til genvalg.
- 4: Valg af revisorer.
- 5: Drøftelse af »Sølvsnoren«.
- 6: Eventuelt.

P. b. v.: Aage Lund

Indre Missions højskolekreds på Fyn

indbyder herved til sommermøde søndag den 20. juni 1965 kl. 14 hos gårdejer Poul Lundgård Madsen, Fyllested Højgård pr. Brendrup.

Tale v. højskolelærer H. Lindskov Rasmussen, Løgumkloster.

Kaffepause: Kaffe medbringes.

Aktuelt v. Lindskov Rasmussen.

Alle, også ikke tidligere elever er velkommen.

Udvalget.

Breve

Det har været glædeligt at modtage breve fra mange af de elever, der netop har klaret prøven efter forkursus på landets forskellige sygeplejeskoler. Jeg vil gerne sige tak til alle, der efter aftale har skrevet til os, og vi ønsker til lykke med de mange fine resultater.

Mange hilsener!

A. P.

HØJSKOLESTÆVNET PÅ HIMMELBJERGET

Søndag den 20. juni 1965 kl. 14,00

TALERE:

Forstander Peter Møller, Tommerup højskole.

Forstander Axel Nielsen, Hoptrup høj- og efterskole.

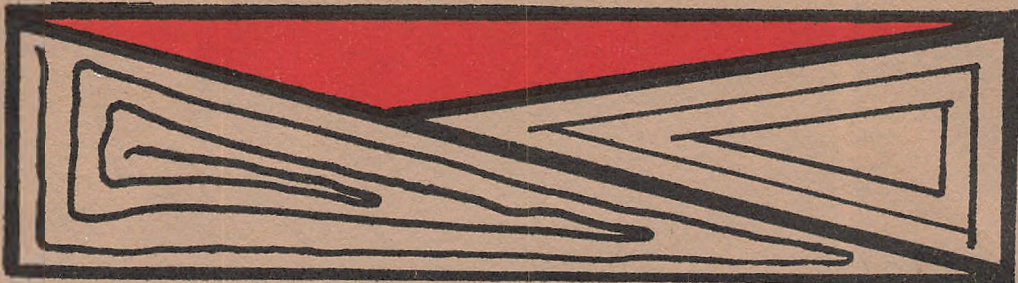
Adresseforandringer

- S 26 Kirstine Dam (f. Jespersen), Stengade 35, Rønne.
S 52 Elly Borch Højhus, Kløvtoften 87, Skovlunde.
S 52 Grete Sørensen, Hverringevej 9, Odense.
52—53 Grethe Pinstrup Larsen, Centralsygehuset, Svendborg.
53—54 Elva Lauridsen (f. Larsen), Lerholmvej 8, Ballerup.
54—55 Ruth Christiansen (f. Christensen), Roskildevænget 30/2,
Roskilde.
S 55 Birthe Leth-Sørensen (f. Braash Jensen), Leandervej 16, Ålborg.
S 56 Grete Hust (f. Laursen), Skovvej 2, Viborg.
56—57 Ingrid Kristensen, Ekkodal 12, Kastrup.
S 57 Anni Jensen, Hattensens Allé 6/2, Kbh. F.
57—58 Joan Vagn Hansen (f. Kruse Hansen), Lille Bjerggade 6 st.,
Åbenrå.
S 58 Ingrid Kristiansen (f. Wolthers), Elmevangen 9, Grindsted.
E 58 Margit Jepsen (f. Bech Lauridsen), Årre pr. Varde.
E 58 Lissy Pedersen, Åboulevarden 50, Grenå.
E 58 Kirsten Schmidt-Andersen (f. Degnegård), Hostrups Have 62/4,
København V.
E 58 Ruth Simonsen (f. Plaugmann), Skivevej 22, Holstebro.
F 59 Jytte Andersen (f. Graff), Valmuevej 8, Kalundborg.
E 59 Ruth Jensen (f. Christensen), Amaliegade 1, Århus C.
E 60 Ingrid Andersen, Amts- og Bysygehuset, Viborg.
F 61 Karen Marie Hansen, Amtssygehuset, Tarm.
F 61 Bodil Jensen (f. Dahl), Ringparken 1 A/2, Skive.
F 61 Gerda Olsen, c/o Karen Olsen, Smedegade 21, Slagelse.
F 62 Ruth Ipsen, Charlotte Munchsvej 5 th., København NV.
F 62 Käte Jørgensen, Sct. Hans Hosp., Roskilde.
F 62 Meta Madsen, Statshospitalet, Viborg.
F 63 Lilly Erikstoft, c/o fru Ingeborg Sørensen, Sundevedsgade 21 th.,
København V.
E 63 Emmy Klarup Bech, Centralsygehuset, Rønne.
E 63 Kirsten Westborg, Sdr. Ringvej 42/3, Roskilde.
F 64 Henny Andersen, Ungstrup, Kjellerup.
F 64 Inga Ravn, Elevboligen, Landshospitalet, Sønderborg.
F 64 Ruth Hagner, Amtssygehuset, Tarm.
F 64 Anita Kærup, Gejsing Præstegård, Auning.

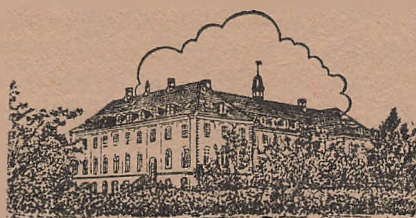

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)
Formand: Aage H. Lund. - Redaktør: Poul Jeppesen.

STATENS PÆDAGOGISKE
STUDIESAMLING
FREDERIKSBERG ALLE 22
77 V

FÅREVEJLE HØJSKOLE

Elevforeningens blad Sølvsnoren

55. årg . Nr. 4 . August 1965

Statens pædagogiske Studiesamling
København

SØLVSNOREN

Fårevejle Højskoles elevblad

Udkommer seks gange om året

STRENGEN ER AF GULD

Elevforeningens bestyrelse:

Missionær Aa. H. Lund, Langelinie
9, Vejle (formand)

Gdr. Søren Bentsen, Lammefjorden,
Hørve

Forstanderinde frk. Esther Petersen,
Grønnevej 112, Virum

Hjemmesygeplejerske fru Anne Lise
Kjelstrup, Jenstrup, Haslev

Gdr. Gunnar Nielsen, Ugerløse

Sygeplejerske frk. Gunhild Holm-
gård Pedersen, Grumstolvej 27,
Højbjerg

Fabrikant Vald. Olsen, Tølløse

Lærerinde frk. Dagmar Bork, Fåre-
vejle Højskole, Fårevejle st.

Kasserer: Højskolelærer Bent Da-
vidsen, Fårevejle

Giro nr. 8701

Adresseforandringer meddeles til
postvæsenet

Redaktør: Forstander Poul Jeppe-
sen, Fårevejle Højskole, Fårevejle

Tryk: Sjællands Tidende, Holbæk

I den allerførste salme i vor salmebog hedder det i andet vers: »...strengen er af guld«. Denne sætning kunne godt stå som overskrift for hele salmebogen, for er der overhovedet nogen steder tale om den ægte, rene, dybe og klangfulde tone, så er det i salmebogen, som er en guldgrube, og ingen af os vil formå at lodde til bunds, hvad den rummer af livsvisdom, af trøst og af ord til frelse.

Mange vil med tak kunne sige med henblik på deres hjem og på den tone, som far og mor slog an: strengen var af guld. »Trofast som guld« hedder det, og det er netop denne trofasthed, denne dybe omsorg for børnenes ve og vel, som er det faste punkt i mange børns og unges tilværelse.

Det er ikke altid, man med rette kan bruge udtrykket: strengen er af guld. Der vil ofte være ringere metal til stede, og tonen vil ikke være så værdifuld, ren og dyb. Men mindre ædle metaller vil også kunne bruges.

Når der er tale om højskole — og på denne dag særlig den højskole, hvis gæster De er — vil vi naturligvis vægre os ved at sige: strengen er af guld. Ordene vil ligesom være for store. Det rokker dog ikke ved den kædsgerning, at vi herfra har det som vort høje mål, vort allerdybeste ønske: måtte strengen nu være af guld. Deri ligger først og fremmest, at vi ønsker, at den grundtone, som slås an her, må være ægte, og at denne tone dog i nogen måde må klinge med i elevernes sind, så der vækkes noget, som ikke er letkøbt stemning, men noget sundt og ægte, der må stå sin prøve, også når vinden er imod.

Højskolens store mand, Kristen Kold, nåede til et afgørende vendepunkt i sit liv, da han mødte en tone, hvor strengen var af guld. Ordene var: »Gud elsker menneskene«. Fra dette øjeblik kunne han se Guds kærlighed. Kan højskolen bruges til

Fra SKOLEN

Da det ved elevfesten i maj måned blev bestemt, at »Sølvsnoren« kun skulle udkomme 6 gange om året, har dette nummer af bladet, som fremtræder i ny skikkelse, ladet vente længe på sig, så længe, at gamle elever forhåbentlig er begyndt at længes efter et livstegn fra deres skole. Der er mange ting at fortælle om på grund af den lange ventetid:

Forældredagen

Den 9. maj rykkede forældrene i stort tal ind på skolen. De elever der ventede besøg, havde i flere dage gået rundt og skinnet som små sole, så det gjorde ikke noget, at solen udeblev på selve dagen, for der var varme og glæde inden døre. Efter fælles kaffebord samledes vi i foredragssalen, hvor frk. Pade redegjorde for de krav, der stilles til vordende sygeplejersker, ligesom de besværligheder og glæder, denne gerning frembyder, blev omtalt og kommenteret på frk. Pades absolut ikke kedelige måde. Jeg prøvede ud fra verslinien: »Strengen er af guld« at sige noget om, hvad højskolen står for.

Efter middagen opførte D-holdet en akt af Holbergs »Barselstuen«, der under frk. Borks kyndige instruktion fik en fin udførelse.

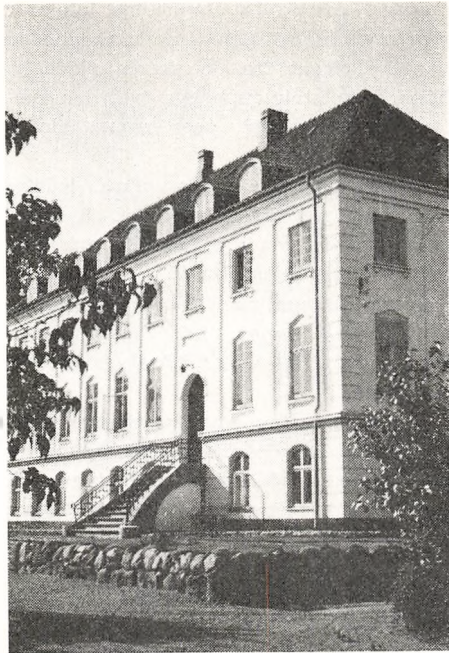
---

at vise hen til Guds kærlighed, da er strengen af guld.

»Hans er sølvet, hans er guldet,
mer end guld hans kærlighed,
den er himmel-glans i muldet,
den skal vi forklares ved«.

(Uddrag af tale, holdt ved forældre-festen for forårsholdet 1965).

Poul Jeppesen.

Ved det afsluttende kaffebord blev en sang, skrevet af en mor, sunget, ligesom en far tolkede forældrenes tak til skolen. Derefter var der ligefrem »slagsmål« mellem forældre og døtre om at komme først med forslag til sange, der skulle synges. Det blev en festlig dag, som vi tænker tilbage på med megen glæde, og vi takker de forældre, der i breve har givet udtryk for taknemmelighed over at have været på højskole en dag og fået indblik i den verden, hvor deres døtre skulle tilbringe fem måneder.

Elevfesten

Når man fra andre skoler hører om det imponerende opbud ved den årlige elevfest, må det indrømmes, at fremmødet her har et mere beskedent omfang. Men vi havde et godt stævne. Sognepræst Chr. Jessen, Skelskør, talte med udgangspunkt i Paulus' ord: »Den Gud, som jeg tilhører, og som jeg tjener«. Sangkoret sang flerstemmige sange under ledelse af fru Jeppesen. Der blev læst hilsener fra gamle elever og fra

pastor Hansens. De forskellige jubilarer blev præsenteret. Som omtalt andet sted var der elever fra det første pighold. Vi er meget taknemmelige over den enestående trofasthed, som gamle elever udviser.

Under fru Davidsens sikre ledelse havde sommerens elever sidst på eftermiddagen en smuk gymnastikopvisning, som vandt fortjent bifald.

Generalforsamlingen fik et stilfærdigt og hyggeligt forløb under Vald. Olsens ledelse. Samtlige valg til bestyrelsen var genvalg

Ved aftenfesten gav fru Grethe Tønnesen, Odense, de mange mennesker en stor og betagende oplevelse, idet hun på fremragende måde gengav Selma Lagerlöfs »Flammen«. Det tog en time og tyve minutter, og fru Tønnesen var hele tiden uafhængig af manuskript! — Ved kaffebordet blev der talt og sunget, og her gav fru Tønnesen forskellige prøver på sit store repertoire af bl. a. Pjet Hein, Jeppe Aakjær, Mogens Lorentzen — små, muntre ting, som blev modtaget med stor begejstring og bifald.

Afsked med f. 65

Onsdag aften den 23. juni havde vi afskedsfest for forårsholdet 1965. Frk. Pade holdt afskedstalen, som er refereret side 31. Flere elever havde ordet for at takke, og den på én gang festlige og vemodige aften sluttedes med Sct. Hans-bål i haven, som var smukt oplyst af kulørte lamper. Jeg sluttede med andagt. I den stille, lune aften var det ikke let at løsrive sig fra bålet, og den ene sang efter den anden blev sunget.

Næste dag drog flokken ud til de spændende prøver rundt om på vore sygehuse. I den følgende tid kom der mange breve, hvor der blev fortalt om resultaterne, som i de allerfleste tilfælde var glædelige. Enkelte gav udtryk for skuffelse, idet den fremtidsvej, som de gerne ville slå ind på, var spærret. Tak for de mange breve — af hvad art

de nu end var. Tak også for afskedsgaven til skolen. De 12 fine urtepotte-skjulere liver svært op i spisesalen.

Toiletter!!!

Næppe var eleverne ude af døren, før håndværkerne gik i gang med at bryde de gamle toiletter ned. Det er let at bryde ned, men ville det lykkes at få de nye færdige, inden det næste hold skulle komme 1. august? Det lykkedes — omtrent. Og sikken en fornyelse og forbedring! Drøjt var det, men godt blev det!

Sommerferie m. m.

Ferien er blevet nydt i fulde drag. De fleste af lærerstaben deltog i sygeplejehøjskolernes årsmøde på Rødkilde Højskole. I slutningen af juli var lærerne igen samlet på skolen — klar til at tage mod det nye hold. »Mikkel« skal på årskursus på Danmarks Lærerhøjskole, og i hendes sted er antaget lærerinde, frk. Inger Christensen fra Egmont Højskolen. 1. august ankom 102 nye elever, men derom i oktobernummeret.

P. J.

TAK

Også i »Sølvsnoren« skal lyde en tak til vor gamle højskole, forstanderparret, lærerstaben, elevflokken og dem alle for den store venlighed og gæstfrihed, vi to gamle elever fra 1907—08 mødte i de dage omkring elevmødet. For os var det nogle festlige dage sammen med gamle og nye venner. Hjertelig tak allesammen. Vi ønsker Guds velsignelse stadig må hvile over dette sted. Vi siger også tak for »Sølvsnoren«, der gennem de mange år har været det udmærkede bindeled mellem højskolen og hjemmene. Vi ønsker også den en god fremtid.

En hjertelig hilsen til alle, særlig til elevholdet 1908.

Edel Bak Marie Bastrup
Vildbjerg.

F. H. *portrætter*

Sognepræst B. B. Wiberg, Fårevejle

Bertil Bernhard Wiberg, f. 18/6 -27 i København. Student 1946. Universitetets guldmedalje 1951. Cand. theol. 1952. Hjælpepræst i Helsingør 1954-56. Kaldskapellan ved Frederiksberg kirke 1956-59. Sognepræst i Fårevejle 1959. Timelærer v. Stenhus gymnasium. Formand for Danmarks kristelige gymnasiastbevægelse.

— Hvornår kom De til Fårevejle?

— I efteråret 1959. Vi kom fra Frederiksberg kirke, hvor vi havde været i tre år, og hvor vi var engageret i et stort ungdomsarbejde, men både min kone og jeg nærede et stærkt ønske om at komme på landet, hvor det var muligt at få den personlige kontakt, som det er så svært at få i et stort bysogn. Inden Frederiksberg-tiden havde vi været et par år ved Sct. Mariæ kirke i Helsingør, og dér kom vi — til trods for den korte tid — til at slå dybe rødder.

— Kendte De på forhånd noget til Fårevejle og egnen her omkring?

— Ikke meget, udover hvad de fleste kender til: Lammefjordsgulerødderne og Jarlen af Bothwell, og vi vidste da også, at der lå en højskole, men ikke at den var omdannet til en sygeplejehøjskole. Jeg havde dog et dejligt minde fra mine drengeår om Fårevejle, idet jeg i 1942 var på sommerlejr på Klinteborglejren. Det er morsomt nu så mange år efter at kigge på billederne fra dengang! Da anede man ikke, at man engang skulle have heroppe som præst.

— Hvornår blev De indsat?

— Den 19. oktober 1959. Mærkeligt, at der snart er gået seks år. På en vis måde synes vi, at tiden er fløjet af sted,

og så er det alligevel, som om vi har været her altid.

— Hvorfor valgte De egentlig teologien?

— Det er svært at give et udtømmende svar på dette spørgsmål, men lad mig sige det sådan: af lyst og interesse. Jeg

ville oprindeligt have været lærer, men efter realeksamen dukkede tanken op om at blive præst, og i stedet for seminarium kom jeg derfor på Statens studenterkursus. Medens jeg gik her, tænkte jeg mest på cand. mag.-studiet — det skulle være dansk og latin — men efter studentereksamen i 1946 indskrev jeg mig alligevel ved det teologiske fakultet. I første omgang blot for at lære hebraisk, men resultatet blev altså, at jeg fortsatte. Teologien »fangede« mig simpelthen, og jeg har ikke siden befattet

(Fortsættes side 32)

Afskedstale til forårsholdet 1965

I sin afskedstale til eleverne sammenlignede frk. Pade menneskelivet med en mosaik.

Hun beskrev først det store samarbejde, der skal til mellem mange mennesker, for at en sådan mosaik kan blive til virkelighed. Kunstneren skal i sit sind se det færdige kunstværk og lave et udkast dertil; materialer skal forarbejdes, og sten på sten skal lægges, før værket er fuldført.

På samme måde har Gud, da han skabte sit kunstværk, mennesket, set det for sig og nedlagt alle de muligheder i mennesket, der skulle til, for at kunstværket kunne fremtræde efter hans plan. Fra det øjeblik, det lille, nye menneskebarn kommer til verden, er der uhyre mange mennesker og ydre faktorer, der har indflydelse på, om det skal komme til at fremtræde sådan som det har været i »kunstnerens« tanke.

Enhver af os har ansvar for, hvordan andre menneskers livsmosaik skal blive,

både i positiv og negativ retning, og det er et stort ansvar, der derved lægges på vore skuldre.

Også episoder i ens liv kan præge vores mosaik, og en sådan episode har Deres højskoleophold her været. Både kammeraterne og lærerne og alt, hvad De har hørt og lært her, har haft indflydelse på, om mosaikken, der var påbegyndt, før De kom her, er blevet smukkere og større eller er blevet forringet.

Frk. Pade slog fast, at ikke blot ydre faktorer og andre mennesker har indflydelse på vores livsmosaik, men at vor egen frie vilje og vores etiske livsindstilling har afgørende betydning, når vi står overfor de utallige valgmuligheder, som møder os hver dag i vort liv.

Mosaikkens baggrund bør være dominerende; den skal fremhæve motivet, og baggrunden bør hente sin farve fra det kristne livssyn, så først kommer motivet til sin fulde ret, og mosaikken bliver, som skaberen havde tænkt sig den, skøn, harmonisk og ren.

Frk. Pade ønskede for eleverne, at den lille del af deres livsmosaik, som var blevet lagt under deres højskoleophold, måtte have givet baggrunden den rette og holdbare farve, hvorpå den del af deres livsmosaik, som fremtiden skal forme, kan hvile; og hun udtrykte ønsket om, at baggrunden, som Gud lagde begyndelsen til i dåben, og som ene og alene skyldes Guds kærlighed, at den må give billedet dybde og perspektiv og mosaikken som helhed en skønhed og ægthed, som ingen, der møder eleverne i tiden, der kommer, og da navnlig ingen af de patienter, som de skal passe, kan undgå at lægge mærke til.

Frk. Pade sluttede med en personlig tak til elevholdet for de glæder, holdet havde beredt hende og takkede for hver en sten, holdet som helhed havde været med til at lægge til hendes livsmosaik.

1. Sognepræst Chr. Jessen, Skælskør, på talerstolen ved elevfesten.
2. »Forstanderskabet« overvejer, om festen kan begynde.
3. og 4. Sangkoret synger under ledelse af fru Sigrid Jeppesen.
5. Hr. og fru Thusholt.
6. »Der var en svend med sin pigelil«.
7. 8. 10. Under fru Lis Davidsens myndige ledelse.
9. Gurli på hvearbejde.
11. Kaj Hansen har fundet sin yndlingsplads.
12. Et af de 14 børn ved skolen: Jens Davidsen.
13. »Afslappingsgymnastik er også godt«, siger Eydna Joensen.

(Fortsat fra side 29)

mig med spørgsmålet om, hvad jeg ville være. Fra da af vidste jeg, at jeg ville være præst.

— De tænker ikke mere på at komme til at undervise?

— Nej, men jeg er glad for at undervise, og undervisning hører jo da også med til præstegerningen. Jeg har to hold konfirmander, og hver mandag formiddag har jeg nogle timer i gymnasiet på Stenhus kostskole i Holbæk. Det er timer, hvor man kommer i kritikkens søgelys, hvad der er nyttigt, ikke mindst for en præst. Og så sker det jo også af og til, at forstanderen på Fårevejle højskole sender bud! Det siger jeg med glæde ja tak til!

— De har fået universitetets guldmedalje. Hvad gik arbejdet ud på?

— Det var i mine studieår, og opgaven lød på en kritisk redegørelse for de sidste 50 års forskning af Jesu lignelser. Det tog et år, og det var mit bedste studieår. Senere blev arbejdet trykt og udgivet under titlen »Jesu lignelser«. Jeg fik også som kandidat et stipendium til studieophold i England og Skotland, hvor jeg opholdt mig knapt et år.

— Har De som præst fortsat med videnskabelige studier?

— Det har jeg simpelthen ikke kunnet lade være med, og det arbejde hører jo også med til en præsts pligter som en nødvendig forberedelse til søndagens prædiken. Men præstegerningen med alle dens mange og forskellige opgaver har altid stået i første række.

— Mange mennesker står i dag fremmede over for Bibelen?

— Ja, det er sandt, og der trænges først og fremmest til oplysning om, hvad et historisk bibelsyn vil sige. Bibelen er dog ikke en bog, der faldt ned fra himmelen fikks og færdig, men den har en tilblivelseshistorie, der strækker sig over mere end 1000 år. Lærer man den at kende, får man også lukket sine øjne op for Bibelens tale om menneskelivets fundamentale spørgsmål.

— Fra højskolens side henviser vi med glæde til vor sognekirke. Hvad betyder det for en præst at have en stor flok unge i kirke hver søndag?

— Det betragter jeg som et stort privilegium, og ikke blot for mig personligt, men i lige så høj grad for menigheden. Det er festligt, at der også er mange unge i kirken — det mærkes f. eks. på menighedssangen — og jeg glæder mig altid til de søndage, hvor vi kan byde et nyt elevhold velkommen i kirken.

— Interesserer ungdommen i dag sig for religiøse spørgsmål?

— Afgjort ja! Det kan måske se ud, som om det ikke var tilfældet, fordi unge tilsyneladende er optaget af alle mulige andre ting om søndagen end at gå i kirke, men i den henseende følger jo de unge blot almindelig sæd og skik her i landet, og selv om man ikke skal høre op med at gentage, at det er en god vane at gå i kirke, skal man på den anden side være varsom med at måle menneskers kristendom efter deres kirkegang. Interessen er der imidlertid, og den viser sig, når man trænger ind bag ved den tilvante kirkelige sprogbrug.

og det bliver klart, at kristendommen drejer sig om menneskelivets fundamentale spørgsmål. Spørgsmål, som ingen af os kan løbe fra, for de hører med til det liv, som jeg i dag skal leve sammen med mit medmenneske.

— Skal der forkyndes på en særlig måde for unge?

— Både ja og nej. Ja, fordi man aldrig kan forkynde evangeliet i al almindelighed. Det er jo altid rettet til ganske bestemte mennesker. Men nej, fordi evangeliet altid er det samme. Det er budskabet fra Gud om, at jeg kan leve mit liv under tilsagnet om mine synders forladelse. Her er det ikke længere et spørgsmål om at have »religiøse interesser«, men om at høre Guds dom over min svigten og hans ord til mig: Du er trods alt mit barn! De ord er kernen i al kristen gudstjeneste. Vi skal ikke gå i kirke for at demonstrere vore religiøse interesser, men for sammen at love og prise og takke Gud for hans godhed.

— Hvordan ser De på den debat, som er rejst i anledning af »Kirkens ja og nej«?

— Jeg tror ærlig talt ikke, at der kommer nyt og positivt ud af den debat, og det af flere grunde. For det første, fordi oplægget er dårligt. Pjecen er jo udformet i et teologisk sprog, som ikke siger moderne mennesker noget, og jeg tror heller ikke, at dens problemstilling rammer den aktuelle situation. Bag ved ordene fornemmer man et ønske om at gengive kirken en ydre magtstilling. Derimod tager pjecens forfatter slet ikke fat på det problem, som for mig at se er det mest alvorlige i dag: den isolation, som kirken befinder sig i over for hovedparten af vort folk. Her er der virkelig noget at tale om, og hvis samtalen kom til at dreje sig om det problem, ville kritikerne af »Kirkens ja og nej« måske også blive noget mere lavmælte. Der er jo indtil nu blot sket det, at modparten er blevet bestyret i deres tilfredshed med tingenes nu-

værende tilstand, og det er der så vist ingen grund til. Men når der næppe kommer noget ud af debatten, skyldes det også, at der hersker en uforsonlighed i kirken, som ganske svarer til den, der råder på det politiske område. Parterne råber fra hver sin skyttegrav, men kan ikke råbe hinanden op, og der var dog problemer nok at tage fat på. Det burde jo ikke kunne undgå at anfægte både præst og menighed, at kirkefolket er blevet en lille enklave, medens det store flertal står udenfor, selv om de på papiret er medlemmer af folkekirken. Hvordan skal evangeliet forkyndes, så at mennesker i dag kan høre, at det kommer dem ved?

— Har De selv noget svar på dette spørgsmål?

— Bare jeg havde, men problemet er først og fremmest at komme ud af isolationen. Kirken er blevet et lukket land for mange mennesker, og de regner ikke med dér at høre noget, der angår det liv, som de står midt i.

Vi må se på årsagerne til, at forholdene er blevet således, og en af dem er utvivlsomt den, at kirken selv har isoleret sig fra det almindelige, verdslige liv. De kristelige miljøer i dag er fremgået af det 19. århundredes vækkelsesbevægelser, men hvad der dengang var dynamisk, er i dag blevet stivnede former, som kan resultere i, at ikke blot kristne mennesker, men også evangeliet bliver indkapslet. Og dette er ikke kun et spørgsmål om »tidssvarende« arbejdsformer, men om et nyt syn på denne verden som Guds verden.

Og lad mig så slutte med at sige, at »kirkens problem« altid er et spørgsmål til den enkelte af os om igen at høre evangeliet i tro og i lydighed. Masser af gode foretagender er aldrig blevet til noget, fordi man venter på, at de andre skal begynde. Det fortæller også kirkens historie om. Men den fortæller også om, at når mennesker for alvor hørte budskabet, skete der noget.

P. J.

Ny lærerinde

Inger Christensen

Inger Christensen, der i en årrække har undervist på Egmont Højskolen, har overtaget »Mikkel«s stilling for det kommende år.

Lærerinde søges

Fårevejle Højskole søger til 1. februar 1966 en sygeplejelærerinde eller en sundhedsplejerske, der ønsker at undervise.

Ansøgere, der har gennemgået kursus ved Aarhus Universitet, vil blive foretrukket, men kursus er ingen betingelse.

Løn efter overenskomst mellem Dansk Sygeplejeråd og sygeplejehøjskolerne.

Ansøgning, stilet til Fårevejle Højskoles bestyrelse, sendes til forstander P. Jeppesen, Fårevejle Højskole, Fårevejle st.

Mon ikke der blandt de mange elever,

der har gået på Fårevejle Højskole, er nogle, der kunne tænke sig at vende tilbage for at undervise? Henvend Dem da snarest til skolen, så vi kan tale om tingene.

Højskoleaftener i Hobro

Lørdag den 16. oktober:

Forstander H. M. Hansen, Østvendsskole, Ungdomsskole.

Emne: »Grænselandets melodi«.

Lørdag den 13. november:

Forstander A. Kristensen, Nr. Nissum Høj- og Efterskole.

Emne: »Sandheden«.

Lørdag den 15. januar:

Forstander Axel Nielsen, Hoptrup Høj- og Efterskole.

Emne: »At være menneske i dag«.

Lørdag den 19. februar

Forstander G. Peters-Lehm, Rinkenæs Ungdomsskole.

Emne: »Ikke for skolen, men for livet«.
»Finland i ord og billeder«.

Lørdag den 19. marts:

Forstander Henry Pedersen, Grejsdals Ungdomsskole.

Emne: »Hvad kommer Hansen mig ved?«.

Lørdag den 16. april:

Lærer M. Revsbech, Hoptrup Høj- og Efterskole.

Emne: »Fremtiden formes«.

Møderne holdes i Ungdomsborgen, Lille-gade 7.

Adresseforandringer

- S 15 Ingeborg Christensen, st. 19, De gamles Hjem, Nykøbing Sj.
- 19—20 Søren Larsen, Grønsvinget 36 B st., Herlev.
- S 35 Esther Lund, Tingsted Central, Rønne.
- 40—41 Johs. Jørgensen, Køgevej 174, Tåstrup.
- S 54 Ingrid Christensen, Dyshøj 5, Lind, Herning.
- S 54 Julie Damgård (f. Thomsen), Holmparken 8, Herning.
- 54—55 Anna Kirstine Larsen, Stengåde 10¹, Ålborg.
- 55—56 Birgit Hansen (f. Tvistgård Nielsen), »Damlund«, Støvring Hede, Støvring.
- 55—56 Eva Aen, Testrup Højskole, Mårslet.
- S 56 Lis Frandsen, Sportsvej 60², nr. 336, Glostrup
- E 58 Birte Jensen, O. S. vær. 74, Rigshospitalet, Blegdamsvej 9, Kbh. Ø.
- E 58 Inga Nielsen (f. Sørensen), Slåenvej 15, Herning.
- F 59 Britta Bertelsen (f. Hansen), Suravej 7, Bjerringbro.
- E 59 Ketty Borbjerg (f. Mikkelsen), Barthsgade 13, Århus N.
- E 59 Judith Madsen, Sykehuset, Tromsø, Norge.
- F 60 Inga Andersen (f. Bengtsen), Tapdrup, Viborg.
- F 60 Ruth Andersen, Fr. Andersensvej 16², Kalundborg.
- F 60 Edel Clausen (f. Bragh), Læsøvej 1, Sønderborg.
- E 60 Solveig Lange, Lem st.
- E 60 Inge Rieck Wad, (f. Christiansen), Ølholm, Jylland.
- E 60 Ella Bank (f. Forsberg Nielsen), Skovlykke, Vonsild, Kolding.
- F 61 Inger Jensen, Griffenfeldsgade 23⁵, Kbh. N.
- F 61 Anni Jørgensen (f. Hansen), Øverup, Næstved.
- F 61 Ina Mogensen (f. Hansen), Skandrups Allé 3, Hareskov.
- F 61 Edith Andersen, Lille Surkjær, Humlum.
- F 61 Kathrina Olsen, Tórfinnsgøta 15, Thorshavn.
- E 61 Gerda Holst, Barthsgade 1, Århus N.
- E 61 Birgit M. Sørensen, Tjelevej 10, Risskov.
- E 61 Hjørdis Lei, Destruktionsanstalten »Sønderjylland«, Hammelev.
- F 62 Astrid Nielsen (f. Clausen), Århusvej 66, Viborg.
- E 62 Bodil Andersen, Vinkelvej 7, Thisted.
- F 63 Inger Møller Jepsen (f. Pedersen), Krarupvej 18, Grindsted.
- F 63 Inger Marie Larsen, Centralsygehuset, Silkeborg.
- F 63 Lis Østergård Sørensen, Ådalen 29, Grindsted.
- E 63 Ritta Bang Jensen, Malthe Bruunsvej 3, Thisted.
- F 64 Else Ross (f. Knudsen), Margrethevej 32, Hirtshals.
- E 64 Else Skøtt, Skolebakken 2, Grenå.

Fra ELEVKREDSEN

— Else Knudsen (64), Margrethevej 32², Hirtshals, blev pinselørdag viet i Elling kirke til elektromekaniker Erik Ross, Danmarksgade 70, Frederikshavn.

Huslig stilling — forberedende undervisning

Unge piger, som ikke har eksamen, og som derfor kunne ønske undervisning i dansk, regning, fysik og kemi som forberedelse til sygeplejehøjskolen, kan få huslig stilling her på skolen et halvt eller helt år, inden højskoleopholdet begynder (altså 1. februar eller 1. august) og samtidig hermed modtage en sådan forberedende undervisning. Løn: p. t. 400 kr. mdl. plus undervisning, kost og logi. Henvendelse til Fårevejle Højskole. Telefon 183.

FÅREVEJLE HØJSKOLE

SYGEPLEJEHØJSKOLE

5 måneders kursus for vordende sygeplejersker
begynder 1. februar og 1. august.

FÅREVEJLE HØJSKOLE

Oprettet 1907

Sygeplejehøjskole 1951

Bestyrelse: Indre Missions hovedbestyrelse, der administrerer skolen gennem et udvalg, som består af:

Provst C. P. Agger, Halsted. Formd.

Forstander Edvard Jensen, Børkop

Proprietær Erik Møller, Ulriksdal

Fabrikant Vald. Olsen, Tølløse

Gårdejer Jens Jul Petersen, Tersløse

LÆRERE:

Forstanderinde, frk. Annette Pade.

Sygeplejelærerinde, frk. Lilli Frederiksen.

Sygeplejelærerinde, frk. Lilli Ingemann.

Sygeplejelærerinde, frk. Else Brandenburg.

Højskolelærerinde, frk. Johanne Mikkelsen, p.t. årskursus på Danmarks Lærerhøjskole.

Højskolelærerinde, frk. Dagmar Bork.

Højskolelærer Bent Davidsen.

Gymnastiklærerinde, fru Lis Davidsen.

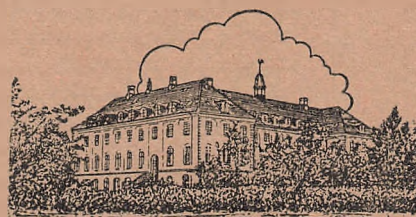
Højskolelærerinde, frk. Inger Christensen.

Sangundervisning v. fru Sigrid Jeppesen.

Program og oplysninger ved henvendelse til
Poul Jeppesen, forstander. Telf. Fårevejle 183

FÅREVEJLE HØJSKOLE

Elevforeningens blad Sølvsnoren

55. årg. . Nr. 5 . Okt. 1965

STATENS PÆDAGOGISKE STUDIESAMLING

SØLVSNOREN

Fårevejle Højskoles elevblad

Udkommer seks gange om året

Elevforeningens bestyrelse:

Missionær Aa. H. Lund, Orla Lehmannsgade 2¹, Vejle (formand)

Gdr. Søren Bentsen, Lammefjorden, Hørve

Forstanderinde frk. Esther Petersen, Grønnevej 112, Virum

Hjemmesygeplejerske fru Anne Lise Kjelstrup, Jenstrup, Haslev

Gdr. Gunnar Nielsen, Ugerløse

Sygeplejerske frk. Gunhild Holmgård Pedersen, Grumstolvej 27, Højbjerg

Fabrikant Vald. Olsen, Tølløse

Lærerinde frk. Dagmar Bork, Fårevejle Højskole, Fårevejle st.

Kasserer: Højskolelærer Bent Davidsen, Fårevejle

Giro nr. 8701

Adresseforandringer meddeles til postvæsenet

Redaktør: Forstander Poul Jøppesen, Fårevejle Højskole, Fårevejle

Tryk: Sjællands Tidende, Holbæk

Møder på Fårevejle Højskole

Onsdag d. 10. november kl. 20 taler pastor P. J. Ebbesen, Roskilde.

Onsdag d. 8. december kl. 20 taler forstander, pastor Kr. Hjerrild, Buhl, Haslev udvidede Højskole. Alle er velkomne til disse møder.

KFUM & KFUK i København indbyder til

»Højskole-fest-aften«

mandag d. 8. november kl. 20 i KFUK's Hovedforening, St. Kannikestræde 19.

Det er vort håb, at denne aften må blive en festlig sammenkomst mellem højskoleelever i København — og at den må skabe forbindelse til KFUM og KFUK.

Tale af højskoleforstander J. K. Krarup, Haslev højskole: „Mod på livet ...“.

„Det har Sumbien gjort“ (H. C. Andersen). Recitation v. lærerinde Ebba Bøgesø.

„Musikalsk frikvarter“ med lærer Palle Arleth. Kaffebord.

„Ung i storbyen“.

Appel — v. landssekretær Maja Dalby. Aftenbøn.

Man bedes medbringe højskolesangbogen samt kr. 4,75 til dækning af udgifterne ved aftenen, heri medregnet kaffebord.

Bethesda's aftenhøjskole

Byens kristelige Folkehøjskole indbyder Dem herved til at deltage i vinterskolen 1965—66.

Inden for folkehøjskolens rammer vil den omfatte: Foredrag, samtaler, sang og festligt samvær. Aftenhøjskolen i Bethesda begyndte sin virksomhed i efteråret 1945 og har lige siden — vinter efter vinter — samlet mellem 200 og 250 kvinder og mænd, såvel unge som ældre, til en række værdifulde og igangsettende aftener.

Deltagerne udgjorde en lykkelig blanding af københavnere og unge fra provinsen med ophold i storbyen: Sygeplejersker, kontor- og forretningsfolk, husassistenter, studerende, husmødre og håndværkere — forskellige i social og kristelig indstilling, men fælles for dem alle var ønsket om at modtage undervisning i en aftenhøjskole på kristent grundlag og få et udbytte, der kunne kaste lys over hverdagen.

„Lad onsdag-aften blive Deres oase!“

Østvendssyssel højskolekreds indbyder til møde i Hjallerup missionshus lørdag d. 27. november kl. 20 med forstander Kr. Buhl, H. u. H., som taler.

GAVE — OPGAVE

I et kristent hjem er det naturligt at slutte dagen med at takke Gud for alt, hvad Han har givet os, sådan som vi forsøgte det nu, da vi sang: „Lover den Herre“!

Men det er også naturligt, at vi taler med hinanden om den gave og opgave, vi som kristne har fælles.

I aften vil jeg prøve at gøre det ud fra nogle ord i Johs. 1. brev kap. 4. De lyder sådan: „Deri består kærligheden: ikke i, at vi har elsket Gud, men i, at Han elskede os og sendte sin søn til soning for vore synder. I elskede, når Gud således elskede os, så er også vi skyldige at elske hverandre“.

I disse ord er gaven og opgaven udtrykt på en sådan måde, at vi også forstår, i hvilken rækkefølge gaven og opgaven kommer — ja, at der faktisk er tale om årsag og virkning.

Arsagen til, at Gud ikke bare bryder sig om os, men nærer en uopslidelig kærlighed til os, har ikke i nogen måde sit udspring eller sin begrundelse i noget hos os — er altså heller ikke på nogen måde afhængig af noget hos os. Det kommer til udtryk i den salmelinje, hvor vi siger til Gud: „Den kærlighed, du har til mig, har os tilsammen bundet“. Og vi erfarer det jo, hver gang vi er med til en barnedåb; der er det jo så åbenbart, at det er Gud, der handler, og ikke det lille menneske, som jo ikke har noget begreb om, hvad der sker, men hvor alligevel Gud den almægtige gør det lille menneske til sit barn og siger: Fra nu af og resten af dit liv, hvordan det end kommer til at forme sig, må du regne med at være inde under min kærlighed.

Se, det var lidt om gaven, og rent teoretisk kan de fleste af os vel sige ja til dette. Men hvordan går det med opgaven?

Der stod jo: „Når Gud således elskede os, så er vi også skyldige at elske hverandre“.

Har Guds kærlighed til os den virk-

ning, at vi nærer den uopslidelige kærlighed til andre mennesker? Jeg gad vide, om nogen tør sige ja!

Ja, men hvorfor fremkalder Guds grundløse kærlighed ikke noget tilsvarende hos os? Jeg tror, at det skyldes, at det slet ikke er gået op for os, at Guds kærlighed er en virkelighed, at vi slet ikke har fået øjnene op for, i hvilken grad, vi behøver den! — Og gave og opgave hører sådan sammen, at kun i samme grad, som vi tager imod gaven, får vi øje på opgaverne og får mod og lyst til at gå i gang med dem!

I sin bog „Barrabas“, der handler om den berygtede fange, som blev løsladt, mens Jesus blev henrettet, lader Pär Lagerkvist apostelen Peter og Barrabas mødes påskelørdag; Peter kender ikke Barrabas, og de taler længe sammen. Da nogle af de andre apostle kommer forbi og ser dem sammen, siger de forfærdede til Peter: „Véd du ikke, hvem den mand er?“ Peter svarede: „Nej“, og de siger ophidsede: „Véd du da ikke, at det var i hans sted, at Mesteren blev korsfæstet?“ Nu viger også Peter forfærdet tilbage.

Og vi — har vi forstået ret meget — om noget overhovedet — af dette? Véd vi, at det samme spørgsmål gælder os selv og hvert eneste menneske — også det menneske, vi finder usympatisk, ja, måske frastødende, og som vi behandler derefter? Også der gælder det: „Véd du da ikke, at det var i hans (eller hendes) sted, at Mesteren blev korsfæstet?“

Og når vi slet ikke kan se andre mennesker i lyset af Guds kærlighed til dem, hænger det jo nok sammen med, at vi slet ikke har forstået, at spørgsmålet også gælder os selv: „Véd du da ikke, at det var i dit sted, Mesteren blev korsfæstet?“

Hvis dette er vores situation — ja, hvad så? Kan vi ændre noget ved det? Nej, vi kan ikke, men vi kan bede Gud forbarme sig over vore hjerters hårdhed

og kulde. Det kan vi gøre på mange måder og i al fald også med disse salmelinjer:

„O, du, som skabte hjerte mit,
det dybe, underfulde,
o, dan det efter hjerte dit
til himmel-spejl i mulde,
så jeg langt mer, end selv jeg véd,
kan lære af din kærlighed
om nådens rige fylde!

Lilly Frederiksen.

Aftenandagt, september 1965.

Fra SKOLEN

E. 65.

Mange høj- og efterskoleblade kommer til os. Det er spændende at få lov at se ind i de andre skolars verden, ikke mindst den, der fortæller om, hvad der er sket, siden forrige nummer af bladet udkom. Alle beretninger vidner om initiativ, dygtighed, flid og som oftest en stor glæde ved at stå i arbejdet og være med til at række de værdier, som disse skoler kan og vil bringe de unge.

Vi står i dette fællesskab og vil gerne være med til at trække i samme, gode retning i lighed med ovennævnte skoler.

Muligheden for at gøre det har i rigt mål været til stede, idet vi den 1. august tog imod 102 elever, som nu har været her i over to måneder. Velkomsttalens emne var: „Løfter“, og der blev bl. a. betonet, at bedømt realistisk må vi erkende — såvel elever som lærere — at vi ikke formår at leve op til vore løfter, hvorfor der altid vil være brug for tilgivelsen og for ord og handlinger, der giver nyt mod. Men det blev også fremhævet, at der midt i denne verden med brudte løfter er en magt, vi altid må regne med: Guds magt. Guds løfter er der altid fuld dækning for, sådan som det udtrykkes i sangen: „Hvor Gud giver løfter, vor Gud holder ord, Han ej fra sit tilsagn kan vige“.

Det hvide slot på Lammefjorden. — Tage Jensen (øverst), Svend Børge Hansen (i midten) og Emil Larsen (nederst) har i de tre første uger af oktober sørget for, at »Det hvide slot« kom til at svare til sit navn. Resultatet er strålende, og vi takker de tre tapre mænd for deres fine indsats!

Det levende ord.

Fire talere udefra har gennem deres foredrag på vidt forskellig måde givet stof til eftertanke. Vi har haft besøg af fhv. forstander Uffe Grosen, Vallekilde, der behandlede emnet: „Udlændighed og hjemlængsel“ og som ved kaffebordet gav os et interessant indblik i det arbejde, som radioens og fjernsynets programudvalg udfører.

Søster Birthe Norup, Sct. Lukasstiftelsen, har vist lysbilleder og fortalt om forholdene ved et diakonissehus.

Overlærer Børge Larsen, København, redegjorde i sit foredrag „De vilde hunde glammer i din kælder“ for de mange kræfter, der har indflydelse på os og danner os.

Endelig har vi haft besøg af den nye

forstander for Tommerup Højskole, Lindskov Rasmussen, som i to foredrag gennemgik to meget omtalte og omdiskuterede bøger fra sidste års boghøst, nemlig „Perleporten“ af E. Aalbæk Jensen og „Kains Alter“ af Thorkild Bjørnvig. Begge bøger fik en fængslende, kyndig og interessant omtale.

Udflugter.

Lærerkollegiet var i slutningen af august inviteret til at besøge Haslev Højskole, hvor forstanderparret og lærerstaben gav os en værdifuld aften, som vi tænker tilbage på med oprigtig glæde. Også vore elever har haft udflugt, idet vi igen i år modtog invitation til at besøge Ubberup Højskole. Turen fandt sted

i det skønneste efterårsvejr, og på hele vejen blev der sunget høstsalmer og -sange. Forstander Frandsens foredrag om Ubberup Højskoles historie, Ubberup elevernes fine opførelse af Max Frischs „Andorra“, og hele det gode samvær med lærere og elever på vor naboskole var en virkelig god og berigende oplevelse.

Underholdning.

Det er næppe nødvendigt at fortælle gamle elever, at der slides med det faglige stof, men lørdag aften spænder vi fra, og eleverne får lov at boltre sig i selvvalgte roller. Det har de gjort godt, og også det hører med i det skoleliv, der leves her.

P. J.

F. H. portrætter

Sygeplejerske Inger Juhl

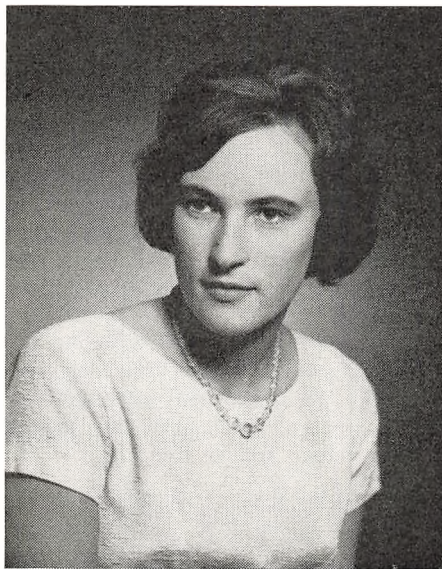
Inger Margrethe Juhl, f. d. 11.-11.-41, datter af Chr. Juhl, Bevtoft. Elev på Fårevøjle højskole foråret 1961. Uddannet som sygeplejerske på Den Sønderjyske Sygeplejerskole i Sønderborg 1961-64; derefter ansat på Landshospitalet i Sønderborg. Studierejse til Finland fra 1.-5.-65 til 1.-8.-65, nu ansat ved Amtssygehuset i Haderslev.

— Hvad har det betydet for Dem at vokse op i en grænseegn?

— Det har måske ikke haft så umiddelbar stor betydning for mig at vokse op i en grænseegn, som man vil tro; det skyldes vel nok, at jeg ikke har oplevet den sidste verdenskrig. Dog har jeg ikke kunnet undgå at mærke den indre spænding, brydningen mellem to nationaliteter, som har været til stede gennem århundreder, og det har givet mig nogen forståelse af grænselandets særlige kår og de sønderjyske forhold.

— Hvorfra stammer Deres interesse for sygeplejen?

— Min interesse for sygeplejen er ikke ret gammel. Man kan godt sige, at den

Sygeplejerske Inger Juhl

stammer fra sommeren 1957, da jeg var elev på Rinkenæs ungdomsskole. Her gik det op for mig, at jeg ville uddanne mig til et arbejde, der havde med mennesker at gøre.

— Hvad betød Deres ophold på Fårevejle Højskole for Dem?

— Mit ophold på Fårevejle Højskole tænker jeg tilbage på med megen glæde. Her fik jeg øjnene op for så mange ting, som jeg aldrig før havde tænkt på; jeg blev mere voksen og mere moden. Det skyldes i høj grad det lærerpersonale, der med så stor en iver og interesse gjorde alt for, at vi elever skulle få så meget ud af de fem måneder som muligt. Men det skyldes også de kammerater, jeg var omgivet af til hverdag. Vi påvirkede hinanden, uden at vi dengang forstod det, i en positiv retning, således at vi lærte at indrette os efter hinanden, lærte at respektere de andres meninger og prøve på at forstå dem.

— Hvor har De fået Deres sygeplejeuddannelse?

— Min sygeplejeuddannelse fik jeg på Den sønderjyske Sygeplejeskole i Sønderborg, og dvs., at jeg i mine tre elevår flyttede en del rundt på de sønderjyske hospitaler. Det havde både sine gode og dårlige sider at blive flyttet så meget rundt. Det gode var, at jeg hurtigt fik lært at komme ind i de nye ting og gøre arbejdet på den måde, der var specielt for netop den afdeling, jeg befandt mig på. Men det dårlige og kedelige var, at når jeg netop var kommet så godt ind i de nye ting og havde lært alle de nye mennesker at kende, så skulle jeg flytte et andet sted hen.

Dog har elevtiden været en dejlig tid. Jeg glædede mig over hver dag, jeg kunne gå på arbejde på afdelingen, og over hver time i skolestuen, hvor jeg fik lært så mange, mange ting.

— Hvordan gik det til, at De fik tildelt et rejsestipendium?

— Det kom næsten som et chok for mig, at jeg var indstillet af Den sønder-

jyske Sygeplejeskoles leder til at modtage et stipendium på 3000 kr. Stipendiet var et af de ti, der af Ingrid-indsamlingens midler bliver uddelt hvert år til unge sønderjyder til brug til videreuddannelse. Men selvfølgelig var jeg taknemlig og glad. Det var en stor dag for mig, da jeg den 3. dec. 1964 på Gråsten Slot modtog stipendiet af Hendes Majestæt Dronning Ingrid.

— Hvilke betingelser var der knyttet til stipendiet?

— Der var knyttet den betingelse til stipendiet, at pengene skulle bruges til en rejse af alment udviklende eller studiemæssig karakter.

— Kunne De selv bestemme, hvor rejsen skulle gå hen?

— Ja, jeg var med det samme klar over, at jeg ville rejse til Finland. Både fordi jeg altid har ønsket at se „De tusind søers land“, men også fordi Finland er foregangsland, hvad hygiejnen angår. Det sidste forekommer måske ikke umiddelbart indlysende; grunden må nok være den, at Finland stod overfor i løbet af kort tid at skulle opbygge en sygeplejeuddannelse. De kom i stor udstrækning til Danmark for at lære — de sprang alle de fejl over, som vi har måttet lære af og vel sagtens ikke er kommet helt fri af. Nu går strømmen den modsatte vej.

— Fortæl om Deres oplevelser og indtryk.

— Da jeg den 3. aug. ankom til Helsingfors, Finlands hovedstad, blev jeg straks meget betaget af både landet og befolkningen. At Finland havde mange søer, vidste jeg, men at der er over 60.000, vidste jeg ikke. Landet er lavland, ujævnt og klippefyldt, og der er ikke tale om store højder. Størstedelen af landet er fyldt med store fyrreskove, og der er kun 13 % af Finlands areal, der er opdyrket.

Mit første mål var Vasa, en by, der ligger ca. 500 km nord for Helsingfors. Her opholdt jeg mig i en måned på cen-

tralsygehuset på en medicinsk afdeling. På afdelingen var der ca. 24 patienter, 11 uddannede sygeplejersker og 10 elever, der kom morgen og aften fra den nærliggende sygeplejeskole og tog del i patientplejen. Eleverne regnes ikke med til afdelingens faste personale, får ingen løn, betaler endog selv for deres ophold på sygeplejeskolen i de 2½ år, uddannelsen varer. Og de har altid en af deres sygeplejelærere med fra skolen med på afdelingen, så hun kan instruere dem om arbejdet. Jeg er meget imponeret over de ganske unge sygeplejerskers dygtighed, også eleverne fra skolen var efter deres uddannelsestid forbavsende dygtige og ansvarsbevidste. Selve sygeplejen ligner meget vores; dog koncentrerer man sig i Finland mere om selve patientplejen, alt udenom ham har mindre betydning, mener man. Jeg kan nævne, at patienterne om natten bliver vækket to gange for at blive vasket med sæbe og vand på ryggen; det gælder kun de sengeliggende patienter; men så findes der til gengæld så godt som ingen liggesår på de finske hospitaler. Sengeredningen gør man ikke så meget ud af; den bliver ordnet om morgenen og kan så holde til næste dags morgen.

Personalet havde et ualmindelig godt forhold til hinanden. De var alle „dus“ og kaldte hinanden ved fornavne. I begyndelsen syntes jeg, det var mærkeligt; men det varede ikke længe, før jeg syntes, det var dejligt at blive kaldt for „den danske pige, Inger“. Det skal lige tilføjes, at alle sygeplejersker var meget unge; afdelingssygeplejersken var den ældste med sine 28 år.

Under mit ophold i Vasa fik jeg lejlighed til at se en hel del ting, bl. a. Vasa svenske sygeplejeskole, hvor der uddannes ca. 400 elever årligt. Det var en fin, ny skole, ni år gammel, som desværre allerede var alt for lille til det store elevantal.

En dag var jeg også på landtur med en lenshelsesøster. En lenshelsesøster har opsyn med 4 helsesøstre og deres helsestation. På en sådan helsestation

kommer der om formiddagen fra kl. 9—11 patienter i alle mulige aldre og får råd og vejledning eller bliver henvist til lægen, hvis det tiltrænges. Om eftermiddagen foretager helsesøsteren hjemmebesøg på samme måde, som vi kender det fra vores hjemmesygeplejersker. Jeg besøgte også et plejehjem, et sindssygehus og et tuberkulosehospital. I Vasa fik jeg en ualmindelig god kontakt med sygeplejerskerne; de var alle så søde og flinke imod mig, inviterede mig med hjem og gjorde alt for, at jeg ikke skulle føle mig ensom og længes hjem. En af sygeplejerskernes far var forstander på en højskole, så jeg fik også lejlighed til at opleve en finsk højskole en dag.

Den 1. juni tog jeg afsked med Vasa og rejste tilbage til Helsingfors. Her opholdt jeg mig en måned på Mariasygehusets hjemmesygeplejeafdeling. Denne afdeling var knyttet til hospitalet som en hvilken som helst anden afdeling, blot var der den forskel, at patienterne her plejes og passes i deres hjem. Det aflaster hospitalet meget, så de stærkt optagne sengepladser kun bruges til de meget dårlige patienter. På hjemmesygeplejeafdelingen var der ansat 1 læge og 4 helsesøstre. Lægen gik på hjemmebesøg hver 3. dag og aften, hvis det var nødvendigt, og helsesøsteren kom hver dag. I begyndelsen fulgtes jeg med en svensktalende helsesøster; men senere fik jeg lov til at gå ud til patienterne selv. Det var selvfølgelig patienter, der kunne tale svensk. Det var meget interessant på den måde at komme rundt i de finske hjem og tale med befolkningen. Alle var de så flinke og venlige imod mig; de fortalte om dem selv og deres familie og lavede kaffe og bagte lækkerier, som jeg skulle have. — Størstedelen af de finske hjem er ikke nær så moderniserede, som vore hjem i Danmark. De kendte ikke til indlagt vand, el- eller gaskomfur havde de heller ikke. Dog var de glade og lykkelige mennesker, der forstod at leve livet uden disse ting.

Den sidste måned tilbragte jeg på en

kirurgisk afdeling, også på Mariasygehuset. Her havde man også den store sygeplejerskestab til det forholdsvis lille patientantal. Her lagde jeg specielt mærke til de dygtige kirurger. Det var helt utroligt, hvor meget man opererede — også gamle mennesker — og hvor godt det gik.

I Finland har man ikke den gode ordning med sygeforsikring, som vi har det her i landet. Patienterne måtte selv betale hele deres hospitalsophold, og det kunne tit blive meget dyrt. Derfor havde man også ansat en eller flere socialsøstre, der tog sig af patienternes økonomiske forhold, medens de var indlagt.

Med det finske sprog havde jeg nogle vanskeligheder i begyndelsen; men en del af de forskellige hospitalers personale kunne som regel lidt svensk, og efterhånden, som jeg vænnede mig til det mærkelige finske sprog, kunne jeg også forstå lidt af det og opdagede, at det slet ikke var så vanskeligt endda.

Nogen vil måske spørge: hvad med saunaen — den finske badstue? Jo, selvfølgelig var jeg også i badstue, blev pikket med friske birkeris, så jeg lignede en kogt krebs over hele kroppen; men desværre kunne jeg ikke ret godt tåle

den overstærke hede — til stor forundring for finnerne.

— Hvad var Deres bedste oplevelse?

— Hvad den bedste oplevelse på turen var, er meget svært at svare på, da jeg har oplevet så utrolig meget; set så mange interessante ting og lært så mange mennesker at kende; men jeg tror den bedste oplevelse var, da jeg kl. 0,30 om natten ankom til Vasa efter 9 timers togrejse, godt træt og udmattet, og da jeg her blev modtaget på jernbanestationen af den søde oversygeplejerske på centralsygehuset. Tænk, hun stod med en stor buket blomster i de danske farver. Jeg kan ikke forklare, hvordan jeg følte det, men jeg blev dybt rørt over, at hun på den måde bød mig velkommen.

Nu, da jeg er kommet hjem, og alle de mange oplevelser og indtryk fra min studierejse til dette naturskønne land har bundfældet sig, kan jeg med glæde skrive en beretning og sende den til Hendes Majestæt Dronningen. Det var nemlig også en betingelse, som vi, der modtog stipendierne, gik ind på: at sende en beretning om rejsens forløb og oplevelser til Amalienborg.

P. J.

To kvindetyper fra højskolens pionerkreds

ANNA LARSEN

Hendes barndomshjem var på gården Strandlyst, hvor begge hendes forældre prægede hverdagen gennem deres bekendende kristne trosliv.

Hendes fader, gdr. Peter Christensen, var med blandt de første initiativtagere for opførelse af en Indre Missions højskole i Odsherred og var således selvskrevet til at blive indvalgt i Fårevejle højskoles første bestyrelse ved den konstituerende generalforsamling i Hørve d. 7. juni 1907.

Han havde aldrig noget ønske om at være forgrundsfigur, men stilfærdig, ofervillig og trofast var han god at have

i ryggen i højskolens første vanskelige brydningsår.

Fra hjemmet på Strandlyst havde Anna arvet sine rige karakteregenskaber, som livet igennem prægede hende, og som kom til at udfolde sig gennem hendes personlige, tillidsfulde gudsforhold gennem livets omskiftelser.

Kredssekretær Medom Madsen (tidligere Fårevejle) ridsede hende denne minderne i Indre Missions Tidende efter hendes død:

„Fhv. gdr. Peter Larsen, Engvang, Fårevejle, har haft den sorg at miste sin hustru, Anna Larsen, der døde d. 11. juli, 71 år.

For over 40 år siden blev Anna og Peter Larsen gift — de byggede gård og hjem på hendes faders jord. Flid, gudsfrygt og nøjsomhed prægede det gæstfri hjem. Det var en sorg, at de aldrig fik børn. Anna var energisk og arbejdsom, sparede aldrig sig selv og var sin mand en uvurderlig støtte og hjælp både i arbejdet og med sit ligevægtige sind.

Da Anna for år tilbage fik en gigtlidelse, som greb mere og mere om sig, solgte de gården og købte ejendommen Engvang i Fårevejle, hvor Peter Larsen blev formand for Indre Missions Samfund.

Anna måtte lære at bruge stok, senere krykker og til sidst rullestol. Peter Larsen måtte nu under sin kones „kommando“ lave mad og gøre rent — og han plejede Anna med omhu. Anna var dygtig i sin jordiske gerning. Og hun var ægte venlig, havde et kærligt sind for andre, var gæstfri og gavmild. Hun havde øjnene åbne for alt det, Gud har skabt, alt stort og skønt hernede. — Det gav hun også udtryk for i de mange gode breve, hun skrev, som næsten altid sluttede med lovprisning af Gud for hans gaver og for hans godhed.

Allerede i sine unge år valgte Anna at tjene Gud, og valget blev hun tro til døden. Hun var stærkt optaget af Guds riges udbredelse i sognet, var klart bekendende og dertil levende optaget af Ydre Mission, især Sudanmissionen. Hun fulgte med i det åndelige livs røre i vort land og læste meget, aviser, bøger og blade.

Sidste forår greb sygdommen mere og mere om sig med hjertevanskeligheder og lungebetændelse. Døden rykkede frem fra dag til dag, men Anna klagede sig ikke. På Anna blev det klart, at den kristne tro kan bære gennem døden; der er håb forude, vort borgerskab er i himlen. — Der er mange, der kan sige Gud tak for Anna Larsen.“

MARTHA HANSEN

Hun var min kones yngste søster. Som ung pige i huset kom hun sammen med os til Fårevejle i 1907, samtidig med at

højskolen blev bygget. — Efter sin husholdningsuddannelse blev hun senere i en årrække højskolens kokkepige i en del af den periode, da fru Thusholt var højskolens økonoma.

Dette samarbejde førte til et livslangt venskab mellem fru Thusholt og Martha Hansen.

Og den daglige kontakt mellem køkkenet og de års store skiftende elevhold medførte, at eleverne indvalgte hende i elevforeningens bestyrelse. Derved fik hun lejlighed til i nogle år af formandstid at aflaste mig for en del af elevforeningens kassererarbejde. Derfor kom jeg til at skyldte hende megen tak.

Som ganske ung pige havde hun oplevet et dybtgående gennembrud til et personligt liv med Gud i forsagelse og tro. Dette kom til at kendetegne hende gennem hele hendes senere liv i opofrelse og tjeneste. Hendes bibel blev slidt og hendes lønkammerliv kom mere og mere til at præge hendes stilfærdige forhold til sine omgivelser.

Hun kom aldrig til selv at blive hustru og moder, men des mere strøede hun af sit varme hjerte og gennem sine mangesidede interesser solstrefj og medmenneskelig forståelse ud til både børn, unge og ældre, som kom til at værdsættede hendes ægthed.

En rejse i 1922 til det sydlige udland kom også til at præge hendes udsyn og forståelse af andres livsvilkår.

Ligesom Anna Larsen måtte Martha Hansen i sine sidste leveår gennem en tung sygdomsperiode. I 1963 blev hun ramt af en delvis lammelse, som i sommeren 1964 udviklede sig til en næsten permanent legemlig lammelse, hvorefter hun i sit sidste leveår var sengeliggende og svag. Men hun blev bevaret åndsfrisk indtil det sidste.

Jeg fik rig lejlighed til at sidde ved hendes sygeseng i denne periode og blev vidne til, at Gud var hendes tilflugt — også i de sidste tunge lidelser. Jeg hørte hende aldrig beklage sig selv, hendes tanker kredsedede altid om andres velfærd — og sådan blev hun livet igennem

et vidnesbyrd om lykken ved at glemme sig selv, at leve for andre og at stole på at være i Guds hånd enten vi lever eller vi dør.

Hun sov ind den 29. juli, 79 år gammel — i forventning om da at være med Jesus i Paradis. — Luk. 23, 43.

Æret være disse to kvinders minde i højskolens pionerkreds. **Vald. Olsen.**

Efterårsholdet 1965

Andersen, Lilly, Nykøbing M.
Bjerregaard, Bente, Hirtshals.
Brinch Nielsen, Maiken, Rønne.
Brix Jespersen, Kate, Herning.
Bystrup, Inger, Haubro.
Christensen, Elsebeth, Torpmagle.
Christensen, Hanne, Ørding, Mors.
Christensen, Karen Margrethe, Brønshøj.
Dalsgaard, Alice, Fur.
Elling-Johansen, Helen, Kolding.
Erdmann, Nanci, Brøns.
Eskildsen, Inge Lise, Endelave.
Fischer, Ruth, Alestrup.
Fjordvald, Inger, Enslev.
Flansmose, Jette, Kgs. Lyngby.
Grønlund, Kirsten, Otterup.
Gaasedal, Sarita, Gaasedal, Færøerne.
Hansen, Bodil, Sønderborg.
Berg Hansen, Frida, Ejstrup.
Hansen, Jette, Hillerød.
Hansen, Lis, Nr. Sundby.
Hansen, Magda, Aventoft, Sydsl.
Hedegaard, Elly, Sunds.
Hejnfelt, Lis L., Christiansfeld.
Henningsen, Annette, Videbæk.
Henriksen, Bodil, Fjallerslev, Mors.
Hougesen, Anna, Allingåbro.
Høyen, Birgit, Frederiksværk.
Jacobsen, Ellen Elisabeth, Glamsbjerg.
Jensen, Anna Birgith, Bording.
Jensen, Anne Marie, Klemensker.
Jensen, Asta, Skippinge.
Jensen, Birthe, Nr. Sundby.
Jensen, Else Dürr, Herning.
Jensen, Lissi, Sigersted.
Jensen, Lissy, Øster Tørslev.
Jeppesen, Susanne, København.
Johansen, Edel, Tønder.

Johansen, Inge, Roerslev.
Johansen, Käte, Nødebo.
Johansen, Ase, Korsør.
Kjær, Kirsten, Frøslev, Mors.
Knudsen, Elin, Herlev.
Kornerup, Merete, København.
Kristensen, Meta, Rønbjerg.
Kristoffersen, Lena, Kolding.
Kviesgård, Else, Skave.
Kæstel, Ase, Kirke Helsing.
Larsen, Anna, Skibbild.
Larsen, Anna Katrine, Malle.
Larsen, Ruth, Kølør.
Lauridsen, Else-Marie, St. Darum.
Lej, Karda, Rødekro.
Lodahl, Bente, Herning.
Mejdahl, Gusta, Nyborg.
Mortensen, Gitte, København.
Mygind, Ulla, Løkken.
Mølkjær, Birthe, Birkerød.
Møller, Jytte, Liseleje.
Nielsen, Anne-Marie, Langå.
Nielsen, Dorthe, Haderslev.
Nielsen, Helene Thinggaard, Tvorup, Thy.
Nielsen, Jytte, Hammerum.
Nielsen, Jytte Horsfeldt, Tved, Thy.
Nielsen, Karen, Tårup.
Nielsen, Margit, Fredensborg.
Nielsen, Ase Worm, Skanderborg.
Nissen, Jytte, Karup.
Nørby, Kirsten, Esbjerg.
Oddershedde, Mona, Villerslev.
Olsen, Annelise, Vanløse.
Olsen, Birgit, Ll. Skensved.
Olsen, Laila, København.
Olsen, Vivi, Hillerød.
Oryé, Jytte, Vanløse.
Parup, Birgitte, København.
Pedersen, Hanne, København.
Pedersen, Irene, Tørring.
Petersen, Bodil, Brædstrup.
Petersen, Ellen, Snogbæk.
Petersen, Inge, Gelsted.
Petersen, Lissi Werner, Kirke Hyllinge.
Petersen, Ruth Bünz, Åbenrå.
Petersen, Vibeke, Odense.
Randers, Grethe, Skørping.
Rasmussen, Anna, Odense.
Rasmussen, Anne-Margrethe, Glostrup.
Rasmussen, Inger, Herning.

Rosenvold, Lis, Vissenbjerg.
 Rosholm, Birgit, Ars.
 Rømer, Jytte, København.
 Sangild, Astrid, Sunds.
 Skjernø, Jytte, Svankjær, Thy.
 Stenbryggen, Annelise, Hillerslev.
 Svendsen, Anne Grethe, Østermarie.
 Søndergård, Annemarie, Glostrup.
 Sørensen, Hanne, Sorø.
 Thisten-Nielsen, Hanne, Frederiksværk.
 Tshingeji, Christine, Congo.
 Vesterager, Vera, Timring.
 Volsgaard, Ellen, Tvis.
 Wendt, Lis, Nykøbing F.

Fra ELEVKREDSEN

Hilsen fra Nyborg Strand

Samlede på Nyborg Strand til bibelkursus og til festligt samvær 27.-30. september 1965 sender vi gennem Sølvsnoren alle gamle Fårevejle-venner denne lille hilsen med 2. Kor. 12, 9.

Alfred Christensen - Helen Christensen
 Silkeborg

1925—1931   1928—1931

S. Mansa Sandersen - Johanne Sandersen
 f. Vilhelmsen

København. 1915

Johannes Nielsen, Haslev

1918—1919

Ellen Nielsen   Susanne Skouby

1923   Kalundborg

Chr. Bartholdy, Kolding

Formand 1951—1959

Vald. Olsen, 1907—1965

Kontingent

Med dette nr. af „Sølvsnoren“ følger et girokort til indbetaling af kontingent for 1965—66.

Kontingentet er trods stadige prisstigninger kun 10 kr. pr. år — men som sædvanlig siger vi mindst 10 kr.

Vi håber, I vil benytte girokortet nu — kassen er næsten tom. Og skriv så i girokortets afsenderrubrik det navn og den adresse, hvorunder bladet modtages

— **husk årgang.** — Adresseforandring kan skrives bag på kuponen. Elevforeningens gironr. er 8701.   B. D.

Huslig stilling

— forberedende undervisning

Unge piger, som ikke har eksamen, og som derfor kunne ønske undervisning i dansk, regning, fysik og kemi som forberedelse til sygeplejehøjskolen, kan få huslig stilling her på skolen et halvt eller helt år, inden højskoleopholdet begynder (altså 1. februar eller 1. august) og samtidig hermed modtage en sådan forberedende undervisning. Løn: p. t. 450 kr. mdl. plus undervisning, kost og logi. Henvendelse til Fårevejle Højskole. Telefon 183.

Adresseforandringer

S 20 Agnete Brakner, Storgade 7, Sorø

S 21 Hedvig Pihl, Højby, Poulsker, Boddilsker.

S 36 Anna Nielsen, Rønnekilde, Jyderup.

37-38 Age H. Lund, Orla Lehmannsgade 2, Vejle.

53-55 Anni Mikkelsen (f. Petersen), Mejerivej, Gylling.

S 58 Inge Jørgensen, Kommunehosp., Århus C.

S 58 Ruth Hansen (f. Kjær), Æblehaven 3, Akirkeby.

F 59 Jytte Andersen (f. Graff), Jordløse, Svebølle.

E 59 Mette Kjær Christensen (f. Nielsen), Ansager.

F 60 Anna Balle (f. Mortensen), Askevej 2, Horsens.

F 61 Johanna Christiansen, Klostergade 39, Slagelse.

F 61 Vita Hansen, Øster Snede, Løsning.

F 61 Birgit Jensen, Søborg Hovedgade 14 st. tv., Søborg.

E 61 Gerda Hummelshøj, Fylkesykehuset, Lillehammer, Norge.

E 61 Margith Larsen, Petersborgvej 30¹, Nr. Sundby.

F 62 Inge Hougesen, Sygeplejeboligen, Kommunehospitalet, Kbh. K.

E 62 Mary-Ann Birch Jensen, Sofien-dalsvej 80, Ålborg.

E 63 Ase Mogensén, Ødsted, Vejle.

E 63 Margrethe Sønderager Madsen, Johan Evaldsvej 9, Sønderborg.

F 64 Ruth Hagner, Sygeplejeskolen, Herning.

FÅREVEJLE HØJSKOLE

SYGEPLEJEHØJSKOLE

5 måneders kursus for vordende sygeplejersker
begynder 1. februar og 1. august.

FÅREVEJLE HØJSKOLE

Oprettet 1907

Sygeplejehøjskole 1951

Bestyrelse: Indre Missions hovedbestyrelse, der administrerer skolen gennem et udvalg, som består af:

Provst C. P. Agger, Halsted. Formd.

Forstander Edvard Jensen, Børkop

Proprietær Erik Møller, Ulriksdal

Fabrikant Vald. Olsen, Tølløse

Gårdejer Jens Jul Petersen, Tersløse

LÆRERE:

Forstanderinde, frk. Annette Pade.

Sygeplejelærerinde, frk. Lilli Frederiksen.

Sygeplejelærerinde, frk. Lilli Ingemann.

Sygeplejelærerinde, frk. Else Brandenburg.

Højskolelærerinde, frk. Johanne Mikkelsen, p.t. årskursus på Danmarks Lærershøjskole.

Højskolelærerinde, frk. Dagmar Bork.

Højskolelærer Bent Davidsen.

Gymnastiklærerinde, fru Lis Davidsen.

Højskolelærerinde, frk. Inger Christensen.

Sangundervisning v. fru Sigrid Jeppesen.

Program og oplysninger ved henvendelse til
Poul Jeppesen, forstander. Telf. Fårevejle 183

FÅREVEJLE HØJSKOLE

Eleveforeningens blad Sølvsnoren

56. årg. . 1966 . 6.

SØLVSNOREN

Fårevejle Højskoles elevblad

Udkommer seks gange om året

Elevforeningens bestyrelse:

Missionær Aa. H. Lund, Orla Lehmannsgade 2¹, Vejle (formand)

Forstanderinde, frk. Esther Pedersen, Grønnevej 112, Virum

Sygeplejerske frk. Gunhild Holmgård Pedersen, V. Ringgade 216² tv., Aarhus C.

Sygeplejerske frk. Græthe Pilegård, Amtssygehuset, Gentofte

Sygeplejerske frk. Annelise Eriksen, Amtssygehuset, Roskilde

Købmand H. Hansen, Nygade 13, Kalundborg

Fabrikant Vald. Olsen, Tølløse

Lærerinde frk. Dagmar Bork, Fårevejle Højskole, Fårevejle st.

Kasserer: Højskolelærer Bent Davidsen, Fårevejle
Giro nr. 8701

Adresseforandringer meddeles til postvæsenet

Redaktør: Forstander Poul Jepsen, Fårevejle Højskole, Fårevejle

Tryk: Sjællands Tidende, Holbæk

Nu banker julen på din dør

Nu banker julen på din dør —
luk op, luk ind!
at den kan kvæge, nu som før,
dit slidte sind.

Nu hvisker minder, uden ord,
om år, der svandt —
var det din barndoms spæde spor,
du atter fandt.

Så mange gamle glemte ting
fik liv med eet —
forundret ser du dig omkring
og smiler lidt.

O, vantro hjerte, du, som før
var døv og blind —
nu banker julen på din dør,
luk op, luk ind!

(Svend Rehling).

Nej, kom jeg vil oplukke
mit hjerte, sjæl og sind,
ja, bede, synge, sukke:
Kom, Jesus, kom herind!
Det er ej fremmed bolig,
du den har dyre købt!
Her skal du hvile rolig
i kærligheden svøbt.

(Grundtvig).

Gud glemmer ikke sine løfter

I håb om evigt liv, hvilket Gud, som ikke lyver, har forjættet fra evige tider. Titus 1,2.

Når vi skal skrive en stil, forberede et foredrag eller tilrettelægge en fest, gør vi det ofte med det håb, at der ligesom må gå „en rød tråd“ igennem vort arbejde, — at der må være en ledetråd, som kan hjælpe læseren eller tilhøreren til at fornemme vore tanker og handlinger.

Udtrykket „den røde tråd“ stammer fra sagnet om kongedatteren Ariadne fra Kreta, der for at hjælpe sin elskede Theseus ud af den indviklede labyrint, han havde begivet sig ind i for at dræbe uhyret Minotaurus, gav ham et trådnøgle, hvis ene ende han bandt fast ved labyrintens indgang. Ved trådens hjælp fandt han ud igen efter at have dræbt uhyret.

Vi har i dette efterår her på skolen hørt om russisk sind belyst ud fra russisk litteratur og fået hjælp til at forstå, at igennem den russiske roman går der også en rød tråd, ved hjælp af hvilken man skal arbejde sig igennem — netop arbejde og ikke blot læse.

På samme måde må man arbejde sig igennem det gamle testamente, som godt kan synes vanskeligt tilgængeligt, i hvert fald når man gennem det læste gerne vil blive klar over, hvad Gud har at sige til én.

Men i det gamle testamente er der også en ledetråd, og denne ledetråd er Guds løfter. Igennem både gode og dårlige tider har Gud gennem mennesker som Abraham, Moses, David og profeterne talt om den frelser, som skulle komme, og dermed holdt håbet vedlige i sit ofte modløse folk.

Længe var frelseren kun et håb, men

på tærskelen til det nye testamente forkynder Johannes Døber: Nu står Han midt iblandt jer. Håbet er blevet til virkelighed, og virkeligheden hedder Jesus. Og flere steder peges der i det nye testamente på den røde tråd i frelsens historie: „Nu blev det opfyldt, som profeten sagde ...“.

Det er adventstidens budskab: Gud holdt ord, han fandt vej til mennesker.

Han lovede engang, at i tidens fylde skulle frelseren komme til jorden, og julenat kom han.

Han lovede engang at lukke Himmeriges rige op for de små, og den dag i dag velsigner han dem, når de bæres til ham i dåben.

Han lovede engang sine trætte og hungrende venner, at de skulle finde ham ved nadverbordet, og hver søndag indbyder han til det dækkede bord for at mætte vor sjæl.

Han lovede engang, at han ville være med sin menighed alle dage indtil verdens ende, og det løfte har han holdt indtil denne dag, hvor der findes en levende menighed på jorden.

Han lovede engang, at den, som kom til ham, ville han ikke kaste ud, og intet menneske vil med sandhed kunne sige, at det kom redeligt til Jesus, men blev jaget bort.

Gud glemmer ikke sine løfter. Han opfylder sine forjættelser i samme grad, som vi i troen tør fortrøste os til dem. „Hvad Gud har forjættet, er han mægtig til også at gøre“, siger Paulus i Romerbrevet (4, 21).

Vi kan synes, at livet og den verden, vi lever i, er en labyrint, som vi ikke kan finde vej igennem, men vi kan heldigvis samtidig stole trygt på, at der er en mening med den vej, vi skal gå, og at der er én, som kan lede os frem ad den vej, og det er Jesus. Han er den gave, som julen skænker os, og den gave, som først rigtig bliver glædelig, når vi tager imod den.

Grete Brundt.

Er det umagen værd?

Der er her på Fårevejle Højskole tradition for, at dramatik indgår som et led i danskundervisningen. Oftest former denne undervisning sig således, at hvert af de fem hold i ca. fjorten dages dansk-timer udelukkende beskæftiger sig med denne gren af faget. Eleverne og dansk-læreren tager et eller flere skuespil — afhængig af stykkernes omfang — op til gennemlæsning, drøftelse og indøvelse på scenen. Arbejdets tilsyneladende højdepunkt nås den aften, hvor kammerater og lærere inviteres til at overvære opførelsen af det indøvede stykke. Når jeg skriver det tilsyneladende højdepunkt, er det, fordi „højdepunkter“ undertiden ligger på et tidligere tidspunkt under arbejdet, for eksempel når virkelig forståelse af et dramas indhold tilgænes, således at dets problemer, spørgsmål, humor eller alvor engagerer de medvirkende.

Det forhold, at samtlige roller her på stedet jo nødvendigvis må spilles af piger, må være medbestemmende ved valg af stykke. Det kan synes at være en hindring og er det i nogle henseende også. Alligevel har repertoiret omfattet bl. a. Hostrups Genboerne, en dramatisering af afsnittet om vågekonen Sarey Gamp fra Dickens' roman Martin Chuzzlewit, Kaj Munks Når kongen kommer, Kjeld Abells Eva aftjener sin barnepligt, Arabals Frokost i det fri, Erik Knudsens Anthropos, Andorra af Max Frisch og — selvfølgelig — II. akt af Holbergs Barselstuen. Der kan synes at være et misforhold mellem nogle af de nævnte skuespils omfang og de ca. fjorten dage,

hvor der arbejdes med dem, og indrømmes må det, at tiden, man kan tillade sig at anvende til dramatisk arbejde, er knap på en skole som denne, hvor de faglige krav er forholdsvis store. Under disse omstændigheder er det, at det lidt pessimistiske spørgsmål, om det er umagen værd, kan opstå hos — tror jeg — såvel lærer som elev. Overvejes må også, om eleverne kan magte det ekstraarbejde, som det oftest må give — ikke mindst hen imod „premieren“.

Svaret bliver imidlertid, at man kan slet ikke lade være, og det er mit indtryk, at både elever og lærer i høj grad finder det umagen værd at arbejde med dramatik så intenst som muligt under de givne vilkår. Hvad den knappe tid for arbejdet angår, er praksis ofte den, at opførelsen af de mest omfattende skuespil former sig som en fælleslæsning, hvor ordet dominerer, og bevægelsen træder i baggrunden. En tillempling, som vi finder forsvarlig at praktisere. Noget af det væsentligste, som kan opnås, er allerede påpeget i det ovenstående, nemlig forståelse af dramaets indhold og endvidere af dets struktur, forståelse af, hvad det er muligt at udtrykke ved hjælp af sproget og med kroppens tale, forståelse af, hvad et stykke litteratur kan sige om mennesker. At arbejde med dramatik er meget krævende, men — når det lykkes — også meget givende for samtlige implicerede. Jeg mener, at tiden, der bruges dertil, er endog særdeles vel anvendt.

Dagmar Bork.

Glimt fra SKOLEN

Forældredagen d. 6. nov. blev en god og festlig dag for os alle på skolen, og vi takker de 90 deltagere, der kom, og vi håber, at de ligeledes har følt, at det var godt at være sammen. En bilulykke, som fire af vore piger var inddraget i, kastede til at begynde med en skygge over dagen, men da det stod klart, at de alle ville slippe ræd nogle hårde knubs og skrækken, blev der plads for glæde og taknemmelighed. Sangkoret sang norske, svenske og danske sange. Frk. Pade orienterede om den — efterhånden — vanskelige vej til en sygeplejegerning. Denne orientering modtages med glæde og danner baggrund for videre samtale dagen igennem.

Da det var digteren Johannes Jørgensens 100-års-dag, sang vi et par af hans sange. Jeg talte om „Arv og gæld“ og nævnte vor danske og kristne arv og vort ønske om her på skolen at være med til at udmønte denne arv. Til sidst påpegedes, at en arv altid indeholder en forpligtelse, men det må være de unges egen opgave at finde ud af, på hvilken måde arven skal forvaltes.

E-holdet stod for aftenunderholdningen og spillede „En søndag på Ama-

ger“ med glæde og humør og fik stærkt bifald.

Med kirkespillet om toldereren Sakæus sluttede dagen på en fin og gribende måde.

Onsdag d. 9. nov. havde vi besøg af pastor Axel Nielsen, generalsekretær i K.F.U.K. og M., som i en klar og evangelisk tale lagde os på sinde at lade os sige af Guds ord og at være ubekymrede. Ved kaffebordet fortalte pastor Nielsen med megen lune om en rejse, som han og hans hustru i foråret 1966 havde foretaget til Formosa og Japan.

Vi er nu inde i adventstiden og har allerede haft to søndage med adventshygge i foredragssalen. Det betyder, at vi inden længe skal tage afsked med E. 66. Vi ønsker, at de fem måneder for dem må have betydet, at de drager herfra med frimodighed til at tage de opgaver op, som skal løses netop af dem.

Det viser sig, at vi har ledige pladser til 1. februar 1967, og interesserede har endnu chance for at komme med på holdet.

Så skal disse små glimt fra skolen munde ud i en tak til de 400 elever, som vi har haft i de to år, vi har været her, og en hjertelig hilsen til dem og alle forhenværende elever fra Fårevæjle Højskole. Vi ønsker en glædelig og velsignet jul i Jesu navn.

Kærlig hilsen Sigrid og Poul Jeppesen.

»En søndag på Amager« — opført af E-holdet ved forældrefesten 6. nov. 1966

Kære gamle elever!

Endnu et år er gået, siden jeg sidst skrev en julehilsen til elevholdet. Det er ikke til at begribe, hvor tiden bliver af.

Igen er 200 elever føjet til de gamle elevers flok, og også de har været med til at give mit liv indhold og mening.

Og nu står den dejlige juletid for døren, og nogle af Dem skal for første gang være blandt patienter og opleve den egen stemning, der er forbundet dermed.

Men en stor tak for alle hilsener, breve og besøg i årets løb ønsker jeg Dem alle en glædelig jul, og dermed mener jeg, at julens glade budskab må nå Dem, under hvilke former, De end skal fejre jul i år.

De hjerteligste hilsener

Deres

Annette Pade.

Til alle Sølvsnorens læsere sendes ønsket om en glædelig jul og et godt nytår fra Deres

Dagmar Bork.

Kære gamle elever!

Der er så mange tanker, der melder sig, når det gælder at sende en hilsen til mennesker, man delte hverdag og søndag med gennem 5 måneder. T a k n e m l i g h e d over den rigdom, som det altid er at undervise og leve sammen med „fremtiden“. T a k n e m l i g h e d over trofasthed og tillid i breve, der — på synlig måde — fortsætter fællesskabet. Disse tanker munder naturligt ud i en t a k til hver og en, der gjorde mit liv rigere ved at dele det med mig.

En julehilsen rummer jo i reglen også ønsker. Og hvad skal jeg så ønske? Ja, vel det, at vores standardiserede julehilsen: „Glædelig jul“ og „godt nytår“ må være udtryk for, at vi virkelig ønsker (og beder om), at julen må blive den glædens fest, der gør det nye år godt at leve — trods alt i os og om os. Mon ikke

Esajasbogen kap. 35 og Salmebogens nr. 60 indeholder den forjættelse, som må opfyldes også på os, hvis ønsket skal gå i opfyldelse; jeg tænker på linjerne:

Skæres for den sorte stær
skal da øjne mange,
døve øren, fjern og nær
høre fuglesange.

Hvis det under sker, så får vi en glædelig jul og et godt nyt år.

Lilly Frederiksen.

Herude på landet er stille og godt,
det myldrer af liv på det hvide slot,
her læses og slides, her terpes og snakkes,
mens af og til et par kufferter pakkes.

Ja, nu hvor eleverne snart rejser bort,
så synes man, tiden har været så kort,
men fliden var stor, og de udnyttede tiden,
så de rejser hjem med en stor pose viden.

Vi følger dem alle i tanken afsted,
og giver dem tusinde ønsker med,
det ligger os inderlig stærkt på sinde,
at dagene her bli'r et glædeligt minde.

Til gamle elever — og skolens venner,
jeg herved en hjertelig hilsen sender.
Nu håber jeg meget, I alle får
en glædelig jul — og et godt nyt år.

Lilli Ingemann.

En rig jul og et velsignet nytår ønskes alle med ordene fra 2. Kor. 8,9 om den rigdom, der har sin rod i Jesu Kristi nåde, „at han for vor skyld blev fattig, da han var rig, for at vi ved hans fattigdom skulle blive rige“.

Jeres „Mikkel“.

I fortsættelse af mine tanker om Guds løfter vil jeg med nedenstående digt af Svend Rehling ønske „gamle“ elever og eventuelle kendte læsere af „Sølvsnoren“ en god og glædelig jul.

Grete Brundt.

Guds løfter er evige stjerner,
som tændtes i tidernes gry;
dækker end sky dem nu og da,
de tindrer dog altid påny.

Vævet som guld i et tæppe,
bredt ud under Skaberens fod ...
slægt efter slægt skal slukne og dø,
men stjernerne står, hvor de stod.

Dette ufatteligt fjerne
skal komme dig levende nær —
en virkelighed midt i din hverdags gang,
som møder dig nu og her.

Hans løfter er ment, som de lyder,
til brug på den håndfaste jord,
og bag dem står en almægtig Gud,
der aldrig svigter sit ord.

Et liv under evige stjerner
på himlens hvælvede bro:
Guds løfter, som drager et trøstigt blik
opad med tak og i tro.

Fra ELEVKREDSEN

Adresseforandringer

- 17-18 Karl Frederiksen, Bybjerg, Orø, Holbæk.
S 36 Anna Nielsen, Grevinge.
S 56 Bodil Jørgensen (f. Nygård), Lindparken 12, Horsens.
S 56 Kirsten Kläcker Nielsen, Fasanvej 4, Slangerup.
E 58 Edith Dannevig Jensen (f. Carlsson), Lillegade 48, Grenå.
E 58 Kirsten Schmidt-Andersen (f. Degnegård), Baunevej 158, Tåstrup.
F 59 Dora Maul (f. Svendsen), Stjernholmegade 7 a, Horsens.
F 60 Kirsten Johannsen (f. Matthisen), Torpenvangen 53, Humlebæk.
F 61 Kirsten Jørgensen (f. Baunsgård), Lilloften 101, 1. tv., Skovlunde.
E 62 Mary-Ann Birch Hansen (f. Jensen), Bundgårdsvej 77, Ålborg.
F 64 Else Ross (f. Knudsen), Grønstedet, Elling, Frederikshavn.
E 64 Birthe M. Pedersen, Markedsvej 53, Brønderslev.
E 64 Anne Marie Poulsen, Sygehuset, Holstebro.
F 65 Martha Ockens, Sygeplejeskolen, Sønderborg.
E 65 Annelise Olsen, Kjærsvvej 121, Korsør.

Huslig stilling

— forberedende undervisning

Unge piger, som ikke har eksamen, og som derfor kunne ønske undervisning i dansk, regning, fysik og kemi som forberedelse til sygeplejehøjskolen, kan få huslig stilling her på skolen et halvt eller helt år, inden højskoleopholdet begynder (altså 1. februar eller 1. august) og samtidig hermed modtage en sådan forberedende undervisning. Løn: p. t. 450 kr. mdl. plus undervisning, kost og logi. Henvendelse til Fårevejle Højskole. Telefon 183.

N.B.! Realister er også velkomne.

FÅREVEJLE HØJSKOLE

SYGEPLEJEHØJSKOLE

5 måneders kursus for vordende sygeplejersker
begynder 1. februar og 1. august.

FÅREVEJLE HØJSKOLE

Oprettet 1907

Sygeplejehøjskole 1951

Bestyrelse: Indre Missions hovedbestyrelse, der administrerer skolen gennem et udvalg, som består af:

Provst C. P. Agger, Halsted. Formd.

Forstander Edvard Jensen, Børkop

Proprietær Erik Møller, Ulrikadal

Fabrikant Vald. Olsen, Tølløse

Gårdejer Jens Jul Petersen, Tørsøse

LÆRERE:

Forstanderinde, frk. Annette Pade.

Sygeplejelærerinde, frk. Lilly Frederiksen.

Sygeplejelærerinde, frk. Lilli Ingemann.

Sygeplejelærerinde, frk. Grete Brundt.

Højskolelærerinde, frk. Johanne Mikkelsen.

Højskolelærerinde, frk. Dagmar Bork.

Højskolelærer Bent Davidsen, p. t. årskursus på Danmarks Lærerhøjskole.

Gymnastiklærerinde, fru Lis Davidsen.

Højskolelærerinde, frk. Agnete Uldall.

Sangundervisning v. fru Sigrid Jeppesen.

Program og oplysninger ved henvendelse til
Poul Jeppesen, forstander. Telf. Fårevejle 183